

رشد در مسیح
از طریق
خوشا به حالها

آیا مایلید که چند نسخه از این کتاب را برای توزیع رایگان پرینت کنید؟
یا مایلید که آنرا برای استفاده در دستگاههای الکترونیک دانلود کنید؟

می توانید این کتاب را به انگلیسی و زبانهای دیگر،
به صورت رایگان از www.learnhisways.com دانلود کنید.

اکثر مطالب این کتاب، اقتباس و خلاصه ای از
بندهای صلیب می باشد: خوشا به حالها برای هر شخص ایماندار،
نوشته دکتر پُل ای. لونی، و با کسب اجازه از نویسنده مورد استفاده قرار گرفته است.
بندهای صلیب را می توانید از www.amazon.com خریداری کنید.

" بیایید نزد من،
ای تمامی زحمتکشان و گرانباران،
که من به شما آسایش خواهم بخشید.
یوغ مرا بر دوش گیرید و از من تعلیم بیابید،
زیرا حلیم و افتاده دل هستم،
و در جانهای خویش آسایش خواهید یافت.
چرا که یوغ من راحت است و بار من سبک."
متی ۱۱ : ۲۸ - ۳۰

فهرست مطالب

۶	نحوه استفاده از این کتاب.....
	۱. مقدمه
۷	روز ۱ - ما برای یافتن سلامتی خود به چه چیزی نیاز داریم؟.....
۸	خوشا به حالها.....
	۲. خوشا به حال فقیران در روح
۹	روز ۲- چه کسی می خواهد فقیر باشد؟.....
۱۱	روز ۳- عیسی پادشاهی خود را به زمین می آورد.....
۱۳	روز ۴- غرور مانع از کار خدا در زندگی ما می شود.....
	۳. خوشا به حال ماتمیان
۱۵	روز ۵- آیا چیزی به عنوان "غم و اندوه خوب" وجود دارد؟.....
۱۷	روز ۶- تسلی را کجا جستجو می کنید؟.....
۱۹	روز ۷- آیا نزد طیب متعال خواهید رفت؟.....
	۴. خوشا به حال حلیمان
۲۱	روز ۸- کنترل زندگی خود را به خدا بسپارید.....
۲۳	روز ۹- به کاری که خدا از طریق دیگران در شما انجام می دهد، اعتماد کنید.....
۲۵	روز ۱۰- تغییر غالباً به آرامی اتفاق می افتد، اما خدا به شکل عمیقی کار می کند.....
	۵. خوشا به حال گرسنگان و تشنگان عدالت
۲۷	روز ۱۱- عیسی، واقعاً از ما چه انتظاری دارد؟.....
۲۹	روز ۱۲- مفهوم واقعی گرسنگی برای عدالت چیست؟.....
۳۱	روز ۱۳- قدرت روح القدس در درون ما.....
۳۳	روز ۱۴- برای شکست دادن دروغهای شیطان، حقیقت را اعلام کنید!.....
	۶. خوشا به حال رحیمان
۳۵	روز ۱۵- به اشخاص رحیم تری تبدیل شویم.....
۳۷	روز ۱۶- آیا زخمهای دوران کودکی شما شفا یافته است؟.....
۳۹	روز ۱۷- درد عمیق بخشش.....
۴۱	روز ۱۸- زمانی را به بخشیدن و برکت دادن دیگران اختصاص دهید.....
	۷. خوشا به حال پاکدلان
۴۳	روز ۱۹- یک قدم شجاعانه به سوی آزادی بردارید.....
۴۵	روز ۲۰- ایمان به فیض مسیح.....
۴۷	روز ۲۱- به خدا اجازه بدهید که قلبتان را بیازماید - بخش ۱.....
۴۹	روز ۲۲- به خدا اجازه بدهید که قلبتان را بیازماید - بخش ۲.....
۵۱	روز ۲۳- ریشه کن کردن شرم.....
	۸. خوشا به حال صلح جویان
۵۳	روز ۲۴- خدای ما، صلح جو می باشد.....
۵۵	روز ۲۵- صداقت در برابر افرادی که به آنها آسیب رسانده ایم.....
۵۷	روز ۲۶- چگونه عیسی دنیا را تغییر می دهد.....
	۹. خوشا به حال آنان که در راه پارسایی آزار می بینند
۵۹	روز ۲۷- راه رفتن با مسیح در آزار و جفا.....
۶۱	روز ۲۸- آیا ما با مسیح خواهیم ایستاد؟.....

- روز ۲۹- دعا برای رهایی؛ تسلیم اراده خدا شدن..... ۶۳
- ۱۰. کلام نهایی**
- روز ۳۰- یافتن نانی که تا ابد ما را تغذیه می کند..... ۶۵
- روز ۳۱- قلبی شکرگزار را رشد دهید..... ۶۷
- تأییدیه های ایمان..... ۶۹
- آیا این کتاب به شما کمک کرده است؟..... ۷۱
- آیا می خواهید این کتاب را به زبان دیگری ترجمه کنید..... ۷۲

نحوه استفاده از این کتاب

دو شیوه:

۱) برای مطالعه شخصی با خدا.

برای افرادی که به تنهایی از این کتاب استفاده می کنند، این کتاب برای تفکر روزانه، به مدت ۳۱ روز نوشته شده است.

- فراموش نکنید که به هر یک از آیات کتاب مقدس که در پرائنتر می باشد، مراجعه کنید و زمانی را به تفکر در مورد مطالبی که مطالعه کرده اید، اختصاص دهید.
- از این کتاب به عنوان راهنمایی برای دعا در رابطه با رشد شخصی استفاده کنید.
- تفکرات خود را در بخش آخر که "پیشنهادی برای تفکر عمیق و یادداشت کردن" نامگذاری شده، بنویسید. شما می توانید در آینده به این یادداشتها مراجعه کنید.

۲) برای مطالعه در گروههای کوچک. با یک دوست این کتاب را بخوانید، یا در یک مشارکت خانگی یا در گروه مطالعه کتاب مقدس، این کتاب را با یکدیگر مطالعه کنید.

اصول و قواعدی برای مطالعه گروهی مؤثر:

- هر بار که شروع می کنید، از خداوند بخواهید که طریقههای خود را به شما بیاموزد.
- شاید با توجه به زمانی که دارید، مایل باشید که هر بار که همدیگر را ملاقات می کنید، ۲ یا ۳ دعا را با هم بخوانید.
- زمانی را به مراجعه به آیاتی که در پرائنتر نوشته شده، اختصاص دهید.
- در مورد مطالبی که می خوانید، بحث و گفتگو کنید. قدرت یک گروه کوچک در مشارکت گروهی می باشد، نه در گوش دادن به صورت غیرفعال.
- رهبر گروه نباید این درس را "موعظه کند"، بلکه باید به همه کمک کند که مشارکت داشته باشند. آنها می توانند به نوبت بخوانند، سؤالاتی را مطرح کنند و در مورد مطالبی که یاد می گیرند، بحث و گفتگو کنند.
- برای تشویق به تفکر عمیقتر در مورد مطالبی که مطالعه کرده اید، رهبر می تواند چنین سؤالاتی را بپرسد: "چه کسی می تواند توضیح بدهد که این پاراگراف به ما چه می گوید؟" یا "... یک دقیقه در سکوت، مطالب مطالعه شده را مرور کنید. خداوند از طریق این مطالب به شما چه می گوید؟" یا "... چرا انجام این کار برای ما دشوار است؟"
- برای سؤال کردن در بحث و گفتگوی گروهی از "پیشنهادی برای تفکر و یادداشت کردن" استفاده کنید، یا شاید اعضای گروه تصمیم بگیرند که این تکلیف را در خانه انجام بدهند.
- در پایان، زمانی را به دعا با یکدیگر اختصاص دهید که خداوند به شما کمک کند که این درس را در زندگی خود به کار ببرید.
- بهتر است که هر شخصی (نه فقط رهبر) یک کتاب در دست داشته باشد (یک کتاب واقعی یا یک نسخه دیجیتالی). به این طریق، همه با هم می توانند بخوانند.
- اعضای گروه را تشویق کنید که به خانه رفته و این درس را دوباره بخوانند. همچنین شاید تمایل داشته باشند که در فاصله میان جلسات، این مطالب را با اعضای خانواده یا دوستان خود بخوانند.

پس برای اینکه همه این کتاب را داشته باشند: نسخه های رایگان را از www.learnhisways.com دانلود کنید.

۱. مقدمه

روز ۱- ما برای یافتن سلامتی خود به چه چیزی نیاز داریم؟

عمیقاً تفکر کنید: "بیمارانند که به طبیب نیاز دارند، نه تندرستان. من نیامده ام تا پارسایان بلکه تا گناهکاران را دعوت کنم." (مرقس ۲: ۱۷)

وقتی که ما به عیسی ایمان آوردیم، تا حدودی می دانستیم که زندگیمان به هم ریخته بود. چنانکه همه ما، هر ساله در ایمان رشد می کنیم، متوجه می شویم (البته اگر صادق باشیم) که در واقع، بیماری ما، عمیقتر از آن چیزی است که خودمان فکر می کردیم. بله، عیسی کار فوق العاده ای در زندگی ما انجام داده است، اما هنوز کارهای زیادی هست که باید انجام بدهد.

ما متوجه می شویم که در عرض یک شب شکسته نشدیم. اگر در عرض یک شب شکسته نشدیم، پس در عرض یک شب هم اصلاح نخواهیم شد. اگر بیماری روحانی ما به مرور زمان ایجاد شده، شفای ما هم به مرور زمان، ظاهر خواهد شد.

تفکرات عمیق روزانه زیر، بر پایه متی ۵: ۳ - ۱۲ می باشد که ما آنرا خوشا به حالها می نامیم. وقتی عیسی می گوید: "خوشا به حال..." او به یک حالت درونی از شادی و آرامی اشاره می کند. حالتی که در آن احساس می کنیم که سالم، کامل و آرام هستیم.

ما با شکل گیری شخصیت مسیح در درونمان، در سلامت روحانی رشد خواهیم کرد. به هر حال، این شفا، فقط یک شفا شخصی نیست. بلکه در روابط شفایافته نیز دیده می شود. وقتی اجازه می دهیم که هر ساله چنین چیزی بیشتر اتفاق بیفتد، جماعت‌های مسیحی ما، واقعیت‌تر و خالصتر شده و بیشتر با قدرت خدا پُر خواهند شد. به این طریق، ما حقیقتاً نور جهان خواهیم شد. (متی ۵: ۱۴ - ۱۶)

با تفکر عمیق بر روی متی ۵: ۲ - ۱۲، که در صفحه بعد می باشد، برای روزهای آینده آماده شوید. آیا می توانید این آیات را از حفظ بگویید؟

خوشا به حالها

۲ " او به تعلیم دادنشان آغاز کرد و گفت:

۳ " خوشا به حال فقیران در روح، زیرا پادشاهی آسمان از آن ایشان است.

۴ خوشا به حال ماتمیان، زیرا آنان تسلی خواهند یافت.

۵ خوشا به حال حلیمان، زیرا آنان زمین را به میراث خواهند برد.

۶ خوشا به حال گرسنگان و تشنگان عدالت، زیرا آنان سیر خواهند شد.

۷ خوشا به حال رحیمان، زیرا بر آنان رحم خواهد شد.

۸ خوشا به حال پاکدلان، زیرا آنان خدا را خواهند دید.

۹ خوشا به حال صلح جویان، زیرا آنان فرزندان خدا خوانده خواهند شد.

۱۰ خوشا به حال آنان که در راه پارسایی آزار می بینند، زیرا پادشاهی آسمان از آن ایشان است.

۱۱ خوشا به حال شما، آنگاه که مردم به خاطر من، شما را دشنام دهند و آزار رسانند و هر سخن بدی به دروغ علیه تان بگویند.

۱۲ خوش باشید و شادی کنید زیرا پادشاهان در آسمان عظیم است.
چرا که همین گونه پیامبرانی را که پیش از شما بودند، آزار رسانیدند."

(متی ۵: ۲ - ۱۲)

۲. خوشا به حال فقیران در روح

روز ۲ - چه کسی می خواهد فقیر باشد؟

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال فقیران در روح، زیرا پادشاهی آسمان از آن ایشان است." (متی ۵ : ۳)

اولین خوشا به حال از ما می خواهد که توجه داشته باشیم که آنچه ما فکر می کنیم که بد است، در واقع ممکن است که خوب باشد. در اصل، عیسی می گوید: "شادترین و خوشبخت ترین افراد، کسانی هستند که شدیداً نیازمند می باشند."

در نگاه اول، این منطقی به نظر نمی رسد. چون روح ما، بخشی از وجود ماست که بیش از همه به خدا شباهت دارد، به نظر می رسد که شاید بهتر باشد که در روح غنی باشیم. اما با وجود اینکه روح انسانی ما، بخشی است که بیشتر از همه به خدا شباهت دارد، با اینحال روح ما بخشی از وجودمان می باشد که می تواند نقش خدا را بازی کند. خدا به ما اراده آزاد داده است. ما می توانیم انتخاب کنیم که به روش خودمان کارها را انجام دهیم.

اغلب اوقات، افراد موفق می توانند به مدت طولانی به گونه ای عمل کنند که انگار همه چیز تحت کنترلشان می باشد. آنها زندگی خود، "قلمروهای پادشاهی خود" را نسبتاً خوب مدیریت می کنند. و چون چیزهایی که دنیا به آنها عرضه می کند، باعث رضایتشان می شود، همین چیزها را هم دریافت می کنند. آنها ماشین، خانه، زندگی خوب دارند و سخت است که گاهی اوقات به آنها غیبه نخوریم. به هر حال، اگر قلب ما متعلق به آسمان است، هرگز شادی خود را در چیزهای مادی نخواهیم یافت.

عیسی می گوید افرادی که شکسته هستند و افرادی که نمی توانند همه چیز را در کنار هم نگاه دارند، بهترین کاندیدها برای ملکوتش می باشند. خبر خوش این است که، خدا با خوشحالی ما را می پذیرد:

"خداوند نزدیک شکسته دلان است و کوفته شدگان در روح را نجات می بخشد." (مزمیر ۳۴ : ۱۸)

اقرار به ناتوانی خود در حضور خدا، ما را به شکل کاملاً تازه ای در برابر او قرار می دهد. ما به شکل کاملتری مفهوم فیض را یاد می گیریم.

"زیرا به فیض و از راه ایمان نجات یافته اید- و این از خودتان نیست، بلکه عطای خداست- و نه از اعمال، تا هیچ کس نتواند به خود ببالد." (افسیان ۲ : ۸ - ۹)

روز ۳- عیسی پادشاهی خود را به زمین می آورد

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال فقیران در روح، زیرا پادشاهی آسمان از آن ایشان است." (متی ۵ : ۳)

عیسی "پادشاهی آسمان" را به کسانی وعده می دهد که در روح فقیر هستند. آیا واقعاً منظورش این است که آنها به بهشت خواهند رفت؟

وقتی که ما با دقت اناجیل را می خوانیم (متی، مرقس، لوقا و یوحنا)، متوجه می شویم که عیسی اغلب اوقات در مورد پادشاهی آسمان صحبت کرد، که گاهی اوقات آنرا پادشاهی خدا نامید. وقتی عیسی موعظه خود را شروع کرد، اینطور گفت:

" زمان به کمال رسیده و پادشاهی خدا نزدیک شده است. توبه کنید و به این خبر خوش ایمان آورید." (مرقس ۱ : ۱۵)

با آمدن عیسی، پادشاهی خدا به زمین رسید. و همه چیز شروع به تغییر کرد!

به مدت خیلی طولانی، مردم تحت فرمانروایی ستمگرانه پادشاهیهای زمینی و همچنین تحت اسارت شیطان و گناه زندگی کرده بودند. عیسی اعلام کرد که پادشاهی خدا از طریق خودش که پادشاه می باشد، از راه رسید. و تمامی پادشاهیهای دیگر در برابر سلطنت او زانو خواهند زد. (به مکاشفه ۱۷ : ۱۴ مراجعه کنید).

عیسی با شفای بیماران، اخراج دیوها، متوقف کردن طوفانها، تکثیر غذا برای هزاران نفر، حتی زنده کردن مرده، اقتدار خود را بر روی زمین نشان داد. او بر روی صلیب و با رستاخیز، شیطان، گناه و مرگ را شکست داد. حتی قبر نتوانست عیسی را شکست دهد.

وقتی شما اقرار می کنید که از نظر روحانی فقیر و گم شده هستید، و به عیسی به عنوان نجات دهنده و خداوند خود ایمان می آورید، در همان لحظه وارد پادشاهی او می شوید، نه در زمان مرگ. شما متعلق به پادشاه هستید! و دقیقاً مثل همان تغییراتی که در اناجیل اتفاق افتاد، زندگی شما هم تغییر می یابد! روح القدس، زندگی شما را تبدیل می کند. این دعاها به شما کمک کرده و شما را برای بعضی از این تغییرات آماده خواهند کرد.

روز ۴- غرور مانع از کار خدا در زندگی ما می شود

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال فقیران در روح، زیرا پادشاهی آسمان از آن ایشان است." (متی ۵ : ۳)

اگرچه عیسی از این اقتدار شاهانه برای شفا، آزادی افراد از دیوها، و انجام معجزات دیگر استفاده کرد، اما افرادی را که اشتیاق نداشتند، وادار به یادگیری نکرد. با اینحال او به رهبران مغرور مذهبی زمان خود، هشدار داد:

" آمین، به شما می گویم، خراجگیران و فاحشه ها پیش از شما به پادشاهی خدا راه می یابند." (متی ۲۱ : ۳۱)

رهبران مذهبی چنین "گناهکارانی" را خوار می شمردند و عیسی را به خاطر غذا خوردن با آنها قضاوت می کردند. اما اینها همان افرادی بودند که به راههای گناه آلود خود اعتراف می کردند. آنها فقیران در روح بودند که نیاز خود را به خدا تصدیق می کردند و در کنار پاهای عیسی می نشستند. عیسی گفت که خدا این افراد را بلند می کند، نه کاتبان و فریسیانی را که خود را عادل می شمردند. او تعلیم داد که عادل شمردن خود در حضور خدا و دیگران، باعث سرافرازی توسط خدا نمی شود. بلکه باعث خواری می شود. (لوقا ۱۸ : ۹ - ۱۴)

اگر فکر می کنید که می توانید بدون فروتنی در حضور خدا و دیگران، زندگی خود را مدیریت کنید، رفتار شما برخلاف فقر در روح می باشد. شما به ملکوت خود می چسبید و به دنبال راه خدا نیستید. به هر حال، وقتی ما فکر می کنیم که همه چیز را تحت کنترل خود داریم، با یک خیال باطل زندگی می کنیم. بله، خدا مقداری کنترل و مسئولیت به ما می دهد. اما عیسی به وضوح می گوید: "... جدا از من هیچ نمی توانید کرد." (یوحنا ۱۵ : ۵)

تبدیل در زندگی ما، زمانی اتفاق می افتد که یاد می گیریم به مسیح تکیه کنیم. فقیران در روح می پذیرند که عدالت آنها در برابر قنوسیت خدا " پارچه های کثیف" است. (اشعیا ۶۴ : ۶) آنها متوجه می شوند که در همه چیز به او نیاز دارند- هم برای نجات و هم برای تغییر روزانه در زندگی خود. وقتی ما در ایمان آرام می گیریم، تغییر اتفاق می افتد. وقتی ما به جایی می رسیم که دیگر قدرتی نداریم، خدا آماده است که به ما قدرت ببخشد.

۳. خوشا به حال ماتمیان

روز ۵- آیا چیزی به عنوان "غم و اندوه خوب" وجود دارد؟

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال ماتمیان، زیرا آنان تسلی خواهند یافت." (متی ۵ : ۴)

به نظر عجیب می‌رسد، اینطور نیست؟ دوباره، به نظر می‌رسد که انگار عیسی از ما می‌خواهد در مورد چیزی که احساسات منفی را برمی‌انگیزاند، تفکر مثبتی داشته باشیم. ما غالباً فکر می‌کنیم که ماتم، فقط مربوط به مراسم تشییع جنازه می‌باشد. اما تا زمان بازگشت عیسی، ماتم، بخشی از زندگی می‌باشد، نه فقط بخشی از مرگ.

ما در یک دنیای سقوط کرده زندگی می‌کنیم. ما موجودات ناکاملی هستیم که در یک مکان ناکامل زندگی می‌کنیم. بنابراین، ما با شکست و درد مواجه خواهیم شد. این حقیقت است و عیسی هرگز حقیقت را نادیده نمی‌گیرد. او می‌داند که اگر ما می‌خواهیم زندگی معناداری داشته باشیم، باید ضرر و زیان، و غم و اندوه را تجربه کنیم. عیسی ما را تشویق می‌کند که مستقیماً با آن مواجه شویم. او می‌داند که در برخورد صادقانه با ضرر و زیانهای خود، سود عظیمی وجود دارد.

"دل حکیمان در خانه ماتم است، دل احمقان در خانه بزم." (جامعه ۷ : ۴)

اما خانه ماتم، مکان جذابی نیست. ما می‌خواهیم فرار کنیم، بنابراین غالباً حواس خود را با خوشبختیهای موقت پرت می‌کنیم، تا از درد دوری کنیم. به هر حال، ماتم، بهترین عکس العمل ما نسبت به درد است. غم و اندوه نشان می‌دهد که ما می‌دانیم که چیز باارزشی را از دست داده ایم. گاهی اوقات این ضرر و زیان از طریق گناه خودمان یا از طریق گناهان دیگران به ضد ما حاصل می‌شود.

ماتم، ما را از ناباوری دور می‌کند- "چطور چنین چیزی می‌توانست برای من اتفاق بیفتد؟" - از میان غم، آسیب، خشم و یأس به سوی آرامی. این مسأله نیاز به زمان دارد، اما مانع از این می‌شود که تا ابد در گذشته زندگی کنیم، در زیر بار غم و تأسف. این به ما اجازه می‌دهد که رو به جلو حرکت کنیم.

روز ۶- تسلّی را کجا جستجو می کنید؟

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال ماتمیان، زیرا آنان تسلّی خواهند یافت." (متی ۵ : ۴)

مردی شدیداً به خاطر زخمهایی که از جانب یکی از اعضای خانواده به او وارد شده بود، ناراحت بود. دوستی از او پرسید: "آیا به خودت اجازه می دهی که گریه کنی؟" آن دوست دید که این مرد عمیقاً دردی را در درون خود حمل می کند، و آنرا به مسیح نمی دهد.

آیا به طور مرتب دست از کار می کشید تا ببینید که در درون خود چه احساسی دارید؟

بسیاری از ما در کودکی پیغامهایی دریافت کرده ایم که غم و اندوه را در ما متوقف کرده است. "از گریه کردن دست بکش، وگرنه کاری می کنم که واقعاً گریه کنی!" مخصوصاً افرادی که در کودکی دچار آسیبهای روانی عمیقی شده اند، درد را در درونشان سرکوب کرده اند، به امید اینکه از یاد خواهد رفت.

اما بدون فرایند شفای خدا که در ماتم یافت می شود، زخمهای دردناک تا دوران بلوغ باقی می مانند. ما آسایش خاطر می خواهیم، بنابراین غالباً عاداتهای گناه آلودی را ایجاد می کنیم تا درد را بی حس کنیم. این عاداتها برای عده ای از افراد، الکل یا استفاده نادرست از مواد مخدر می باشد. برای عده ای دیگر، تماشای تصاویر مستهجن.

عده ای از افراد با پُرخوری یا ولخرجی، خود را تسلّی می دهند.

عده ای از افراد با صرف ساعات نامحدود در مقابل تلویزیون یا بازیهای ویدیویی، جانهای زخمی خود را نادیده می گیرند. عده ای از افراد با کار بی رویه در طی سالها، غم خود را دفن می کنند. اما در همه این موارد، درد باقی می ماند. این اعتیادها در ذهن و فکر ما ریشه می اندازند. ما ارتباط خود را با زندگی سالم از دست می دهیم.

یک بُت در فکر و ذهن ما، جایگزین خدا می شود. ما فکر می کنیم که باید برای داشتن زندگی شاد، چنین چیزی را داشته باشیم. اگر تسلیم بُتها شویم، آنها به طور موقت ما را در برابر درد تسکین می دهند. بنابراین، با تسلیم شدن در برابر خدا، رقابت می کنند. اما خداوند از ما می خواهد که به منشأ درد خود رسیدگی کنیم. چه چیزی واقعاً ما را آزار می دهد و ما با این درد چه کار کنیم؟

"همه نگرانیهای خود را به او بسپارید زیرا او به فکر شما هست." (اول پطرس ۵ : ۷)

وقتی ما برای شفا و تسلّی عمیق به خدا رو می کنیم، قوت می یابیم که به "بُنهای" خود، نه بگوییم.

"و من از پدر خواهم خواست و او مدافعی دیگر به شما خواهد داد که همیشه با شما باشد، یعنی روح راستی ..." (یوحنا ۱۴ : ۱۶ - ۱۷)

این کلمه ای که عیسی برای روح القدس به کار برد، با کلمه ای که در متی ۵ : ۴ به کار رفته، هم ریشه می باشد: "آنان تسلّی خواهند یافت." ما توسط تسلّی دهنده، روح خدا، تسلّی می یابیم!

روز ۷- آیا نزد طبیب متعال خواهید رفت؟

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال ماتمیان، زیرا آنان تسلی خواهند یافت." (متی ۵ : ۴)

یک بار یک بازیکن فوتبال با درد شدیدی به ملاقات یک دکتر رفت. او یک دُم چرکی بزرگی در پشت خود داشت. رنگ آن قرمز روشن بود و در مرکز آن یک سفیدی بود.

دکتر داستان را تعریف می کند: "من می دانستم که باید آنرا باز کرد و تمیز کرد، اما این را هم می دانستم که درد آزاردهنده ای خواهد داشت. اما این مرد جوان بسیار آماده بود که این درد را تحمل کند، به طوریکه چشمهای خود را بست و خود را برای کاری که باید انجام می دادم، آماده کرد. در طی چند روز، پشت او شفا یافت."

هیچ یک از ما درد را دوست نداریم. ما یا انکار می کنیم که مشکل داریم، یا از مواجهه با آن، طفره می رویم. اما مانند این بازیکن فوتبال، حق انتخاب داریم. ما می توانیم به عیسی، طبیب متعال، اجازه بدهیم که زخمهای ما را باز کند و شفا دهد، یا می توانیم همچنان با عاداتی گناه آلود، درد خود را بی حس کنیم.

"ماتم" به شیوه های گوناگونی نشان داده می شود. اما همیشه به همراه تصدیق احساسات عمیق درونیمان می باشد، و این باعث می شود، که به طریقی، به خاطر چیزیکه از دست داده ایم، محزون شویم. عده ای از افراد می ترسند که اگر گریه کنند، دیگر هرگز نمی توانند گریه خود را متوقف کنند.

عده ای دیگر نمی خواهند که با خشم خود نسبت به گناهی که نسبت به آنها انجام شده، ارتباط برقرار کنند، چون می ترسند که مرتکب عمل هولناکی شوند. اما چنانکه در روز ۵ گفتیم، عیسی از ما می خواهد که با واقعیت مواجه شویم.

مهم است که به خاطر گناهی که مرتکب شده ایم، محزون شویم، و ما نباید گناهی را که دیگران نسبت به ما مرتکب شده اند و درد هولناکی را که به همراه داشته، انکار کنیم.

به یاد داشته باشید... عیسی می گوید خوب است که ماتم کنیم، و این کار باعث تسلی ما می شود. آیا می توانید آنقدر به او اعتماد کنید که این کار را آغاز کنید؟

۴. خوشا به حال حلیمان

روز ۸- کنترل زندگی خود را به خدا بسپارید

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال حلیمان، زیرا آنان زمین را به میراث خواهند برد." (متی ۵: ۵)

همه ما مشتاقیم که در آزادی زندگی کنیم. اما آزادی حقیقی چیست؟ برای ما دشوار است که درک کنیم که محدودیتها به ما کمک می کنند که آزاد باشیم! به عنوان نمونه، ریلهای خط آهن، مسیر حرکت قطار را محدود می کنند، با اینحال این ریلهای خط آهن، مسیر را برای قطار و برای دیگران ایمن می سازند.

وقتی ما حلیم هستیم، تسلیم محدودیتهای صحیح می شویم و حتی به خاطر آنها شادمان هستیم. ما نیازی نداریم که همه چیز به روش ما انجام شود. یکی از راههای ترجمه مزمور ۱۱۹ : ۳۲ این است:

"من در مسیر فرمانهای تو می دوم، چون تو قلب مرا آزاد ساخته ای."

تسلیم راه خدا شدن، آزادی و انرژی می بخشد!

کلمه یونانی حلیم در این عبارت پراتس (PRAUTES) می باشد، یعنی "قدرت کنترل شده". وقتی یک اسب آرام و رام می شود، نسبت به سوارکار خود پاسخگو می شود. پراتس این حالت رام و پاسخگویی را توصیف می کند.

حلیم بودن یعنی ما از طرز فکر خود روگردانده و راه خدا را باور کرده و بر طبق آن رفتار می کنیم. راه او این است که یاد بگیریم که با روح او هدایت شویم (به رومیان ۸ : ۱۲ - ۱۴ نگاهی بیندازید). عده ای از ما می خواهیم که خدا در کنار ما باشد، اما واقعاً نمی خواهیم که تغییر کنیم. انگار دعا می کنیم که: "من اراده تو را به روش خودم می خواهم." ما هنوز آماده نیستیم که روح مستقل خود را تسلیم کنیم.

یک روح مستقل هیچ سهمی در بنای ملکوت خدا ندارد. خدا کاملاً متعهد به سلامتی و خوشی ماست، اما تا زمانیکه زندگی خود را کاملاً تسلیم خدا نکرده ایم، او نمی تواند کار زیادی با زندگیمان انجام دهد.

"سپس به همه فرمود: "اگر کسی بخواهد مرا پیروی کند، باید خود را انکار کرده، هر روز صلیب خویش برگیرد و از پی من بیاید." (لوقا ۹ : ۲۳)

روز ۹ - به کاری که خدا از طریق دیگران در شما انجام می دهد، اعتماد کنید

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال حلیمان، زیرا آنان زمین را به میراث خواهند برد." (متی ۵: ۵)

حلیم بودن فقط به این معنا نیست که زندگی خود را به خدا بسپاریم. شاید یکی از دشوارترین جنبه های ایمان به خدا این باشد که به او اعتماد کنیم که از شخص دیگری برای کمک در سفرمان استفاده کند. اگر در گذشته مأیوس و ناامید شده ایم، به ما خیانت شده، یا توسط دیگران زخمی شده ایم، حالا دیگر چرا باید به کسی اعتماد کنیم؟

همیشه کار راحتی نیست که به کمک دیگران در طی سفر زندگیمان اعتماد کنیم، اما این راه خداست. او غالباً انتخاب می کند که از طریق دیگران در ما کاری انجام دهد و از ما می خواهد که بارهای یکدیگر را حمل کنیم. (غلاطیان ۶ : ۲) او از افرادی که در این مسیر جلوتر هستند، استفاده می کند که ما را بلند کنند و راه را به ما نشان دهند. حتی ایمانداران جوانتر هم می توانند به ما کمک کنند.

حلیم بودن تأثیر خوبی بر ما می گذارد. دریافت هدایت از دیگران، نشان می دهد که ما می دانیم که نیاز به کمک بیرونی داریم. ما به خاطر باهوش تر یا روحانی تر بودن دیگران، تسلیم آنها نمی شویم. ما این کار را انجام می دهیم چون اعتماد داریم که خدا از طریق دیگران در زندگی ما کار می کند. هیچ بخشی از بدن نمی تواند به دیگری بگوید: "نیازی به تو ندارم." (اول قرنتیان ۱۲ : ۲۱)

اگر ما اجازه بدهیم که این حقیقت زیبا در جانهای ما ریشه بدواند، چیز فوق العاده ای در بدن مسیح اتفاق می افتد. ما به شکلی کاملاً متفاوت از دنیا، در این جهان زندگی خواهیم کرد. دنیا، اطاعت شادمانه ما نسبت به خدا و اطاعت خالصانه و فروتنانه ما نسبت به یکدیگر را خواهد دید. ما یک جامعه سالمی خواهیم بود! افراد بسیاری با دیدن چنین چیزی به سوی مسیح جذب می شوند.

روز ۱۰ - تغییر غالباً به آرامی اتفاق می افتد، اما خدا به شکل عمیقی کار می کند

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال حلیمان، زیرا آنان زمین را به میراث خواهند برد." (متی ۵: ۵)

در دو روز آخر به این موضوع پرداختیم که حلیم بودن چیست. اما حلیم بودن چگونه به بخشی از شخصیت ما تبدیل می شود؟ شاید ما از اراده قوی خود که با راههای خدا مقابله می کند، آگاه باشیم، مانند یک اسب وحشی که نمی خواهد تحت هدایت کسی باشد. پس ما چگونه تغییر کنیم؟ زندگی کردن "قدرت خدا تحت کنترل او" (راه دیگری برای تعریف حلیم بودن)، کار آسانی نیست. اما با وجود کلافگی خود، فراموش نکنیم که عیسی، حلیم بود. او همیشه کاری را انجام می داد که مایه خشنودی پدرش می شد. ما هم می خواهیم که مثل او باشیم، آیا اینطور نیست؟ (به یوحنا ۸: ۲۹ نگاهی بیندازید).

در غلاطیان ۵، پولس رسول، حلیم بودن را به عنوان میوه روح مطرح می کند. (به غلاطیان ۵: ۲۲ - ۲۳ نگاهی بیندازید.) چقدر مهم است که این را به یاد داشته باشیم: توسط روح القدسی که در ما ساکن است، شخصیت مسیح در ما شکل گرفته است. آیا به این معناست که ما هیچ کاری انجام ندهیم و به شکلی بی اراده منتظر شویم تا عیسی ما را تغییر دهد؟ هم عیسی و هم رسولان در عهد جدید به وضوح می گویند که ما نقش فعالی را بازی می کنیم، اما خدا آنرا در ما می سازد.

گاهی اوقات ما آرزو می کنیم که ای کاش عیسی در یک لحظه ما را تغییر می داد، اما شخصیت مسیح سال به سال در ما شکل می گیرد، و قتی که ما در عیسی می مانیم. (به یوحنا ۱۵: ۱ - ۸ نگاهی بیندازید) او چیزهای زیادی برای تعلیم به ما دارد، پس ما در حالت پاسخگویی نسبت به روح او می مانیم، یاد می گیریم که آن اسب وحشی را در درون خود کنترل کنیم. کم کم، حلیم مسیح به ما احساس خوبی می دهد. خوشحالیم که متعلق به او هستیم. به گذشته نگاه می کنیم و برای مکان جدیدی که خدا به ما داده، شکرش می کنیم.

وعدۀ عیسی را به یاد داشته باشید: افرادی که زمین را به میراث می برند، افرادی نیستند که اراده ای قوی دارند و خشن می باشند. روزی می رسد که خدا زمین را به حلیمان خواهد بخشید. هلولویا! حلیمان، صبورانه منتظر رسیدن آن روز هستید، و مشتاقانه برای آن دعا می کنید. (متی ۶: ۱۰)

۵. خوشا به حال گرسنگان و تشنگان عدالت

روز ۱۱ - عیسی، واقعاً از ما چه انتظاری دارد؟

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال گرسنگان و تشنگان عدالت، زیرا آنان سیر خواهند شد." (متی ۵ : ۶)

یوحنا ۴ در مورد مکالمه عیسی با یک زن صحبت می کند، زنی که او بر سر چاهی در سامره ملاقات کرد. وقتی عیسی صحبت می کرد، کلامش به این زن امید می بخشید. او گذشته این زن را می دانست، او می دانست که این زن چقدر ناامید و بیچاره می باشد، چطور از یک رابطه وارد رابطه ای دیگر شده و هیچ چیز رضایت بخشی پیدا نکرده است. اما عیسی به او گفت:

"اگر موهبت خدا را درمی یافتی و می دانستی کیست که از تو آب می خواهد، تو خود از او می خواستی، و به تو آبی زنده عطا می کرد." (یوحنا ۴ : ۱۰)

این خوشا به حال چهارم، ما را از فرمانبرداری و تسلیم، به جایی می برد که عیسی را به طور شخصی تر می شناسیم؛ ما تشنه آبی می شویم که او می دهد. چنانکه نگاه ما به عیسی است، شخصیت خدا را در درون خود منعکس می کنیم. تمرکز ما از اجتناب کردن از انجام عمل خطا به سوی تمایل خالصانه به انجام عمل درست منتقل می شود.

ما به جایی فراتر از تلاش برای کنترل کردن گناه خود می رسیم و بیشتر بر روی شباهت به عیسی تمرکز می کنیم، انگیزه ما محبت خواهد بود، نه احساس گناه یا ترس. این گرسنگی حقیقی برای عدالت می باشد. ما عمیقاً از خود مسیح سیر می شویم.

وقتی ما با شکستگی نزد خدا می آییم و درد خود را به او می دهیم، او از ما استقبال می کند (متی ۵ : ۳ - ۴) برگرداندن زندگی خود به سوی خدا و تسلیم هدایت خدا شدن، باعث خشنودی او می شود. (متی ۵ : ۵) اما وقتی که عمیقترین اشتیاق ما این است که شخصیت مسیح در ما شکل بگیرد و روزانه در دوستی با او راه برویم، خداوند بسیار شاد می شود! (متی ۵ : ۶) آیا شما گرسنه و تشنه چنین چیزی هستید؟

روز ۱۲ - مفهوم واقعی گرسنگی برای عدالت چیست؟

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال گرسنگان و تشنگان عدالت، زیرا آنان سیر خواهند شد." (متی ۵ : ۶)

زندگی سوئس تاروسوسی از یک زندگی مذهبی شریعتگرا و جفا رساندن به مسیحیان به زندگی در خوشی، آزادی و آرامش تبدیل شد. او زندگی کردن با ایمان به عیسی را دریافت. او کاملاً به صلیب مسیح به عنوان قربانی گناهِش ایمان آورد. او می دانست که کاملاً بخشیده شده و از طریق ایمان، خدا او را پذیرفته است، نه به خاطر اعمال مذهبی خود که سعی داشت خدا یا انسان را خشنود کند. سوئس، که ما اکنون او را پولس رسول می خوانیم، می نویسد:

"فیض خدا را باطل نمی شمارم، زیرا اگر پارسایی از راه شریعت به دست می آمد، پس مسیح بیپوده مرد." (غلاطیان ۲ : ۲۱)

در خوشا به حال امروز، عیسی در مورد گرسنگی برای عدالتی که حاصل بالا رفتن از نردبان مذهب برای یافتن خدا می باشد، صحبت نمی کند. جستجوی ما برای یافتن خدا با تلاش خودمان، همیشه ما را در کلافگی و خلأ روحانی رها می کند. عیسی می خواهد که ما از نظر روحانی، پُر باشیم. ما باید برای زندگی حقیقی به او نگاه کنیم. (یوحنا ۶ : ۳۵)

در فیلیپیان ۳، پولس در مورد این صحبت می کند که چگونه در گذشته، به میراث و اعمال مذهبی خود اعتماد داشت. فکر می کرد که این چیزها به او جایگاه خاصی در برابر خدا می دهند. بعد او می نویسد:

" اما آنچه مرا سود بود، آن را به خاطر مسیح زیان شمردم. بلکه همه چیز را در قیاس با ارزش برتر شناخت خداوند مسیح عیسی، زیان می دانم ... " (فیلیپیان ۳ : ۷ - ۸)

وقتی پولس، عطیه رایگان فیض از طریق مسیح را درک کرد، تمرکز خود را برای یافتن خدا از طریق حفظ شریعت، کنار گذاشت. او عمیقاً شروع به نوشیدن از آب حیاتی کرد که مسیح به رایگان می دهد. او عیسی را بیشتر و بیشتر می خواست. او می دانست که دیگر نمی تواند با تلاش شخصی خود به مذهب بچسبد، درحالیکه همزمان یاد می گرفت که به مسیح تکیه کند. او از "مذهب" روگرداند و با تمام قلبش به دنبال این بود که فقط مسیح را بشناسد.

و به خاطر اینکه اعتماد داشت که عیسی همه گناهانش را برداشته، قدرت تازه یافت. یعنی حیات روح القدس در درون او. فردا بیشتر در مورد آن صحبت خواهیم کرد.

روز ۱۳ - قدرت روح القدس در درون ما

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال گرسنگان و تشنگان عدالت، زیرا آنان سیر خواهند شد." (متی ۵ : ۶)

عیسی وعده می دهد که افرادی که گرسنه و تشنه عدالت هستند، سیر خواهند شد. اما ما چطور برای او گرسنه شویم، و قتیکه قلبمان به دو قسمت تقسیم شده است؟ گاهی اوقات ما به نان خشک گذشته خود برمی گردیم. روش قدیمی زندگیمان می تواند شدیداً ما را به سوی خود بکشد. عیسی و رسولان تعلیم دادند که ما درگیر نبرد جسم به ضد روح هستیم و باید در این نبرد، منفعل نباشیم (غلاطیان ۵ : ۱۷ و افسسیان ۴ : ۲۲ - ۲۴).

این نبرد روزانه شامل آگاهی از گناهایی می شود که ما به طور مکرر با آنها در کشمکش هستیم، و شامل جدایی از موقعیتهایی که ما را وسوسه می کنند. (متی ۵ : ۲۹) اما خلاص شدن از عادات و تأثیرات بد، کافی نیست، ما باید عادات سالمی را ایجاد کنیم تا جایگزین عادات ویرانگر شود. (کولسیان ۳ : ۹ - ۱۰)

اغلب اوقات، جنگ روحانی، بسیار سخت است و گاهی اوقات ما لغزش می خوریم، بنابراین باید به حقایق بنیادین بازگردیم. انجیل، قدرت خدا برای نجات است. (رومیان ۱ : ۱۶ - ۱۷) ما نمی توانیم خودمان را نجات دهیم و نمی توانیم با قدرت خود، روشهای خود را تغییر دهیم. عیسی به این دنیا آمد تا گناهکاران درمانده را نجات بخشد، نه پارسایان را. (مرقس ۲ : ۱۷ ؛ رومیان ۷ : ۱۴ و ۸ : ۲) زندگی مسیح، خوشی مسیح، پیروزی مسیح، قوت روزانه ماست.

آیا تا بحال از دیگران خواسته اید که برای شما دعا کنند که پُری روح خدا را دریافت کنید؟ آیا در کلام خدا می مانید تا هر روزه ذهن خود را تازه کنید؟

روز ۱۴ - برای شکست دادنِ دروغهای شیطان، حقیقت را اعلام کنید!

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال گرسنگان و تشنگان عدالت، زیرا آنان سیر خواهند شد." (متی ۵ : ۶)

این خوشا به حال، ما را به جلو سوق می دهد تا شخصیت مسیح را به دست آوریم. ما هنوز آنرا به طور کامل به دست نیاورده ایم، اما خدایی داریم که "نیستیها را به هستی فرامی خواند." (رومیان ۴ : ۱۷) ایمان ما که عدالت مسیح آنرا به رایگان به ما داده، چیزی است که ما را تبدیل می کند. این قدرتیست که شخصیت او را در ما ایجاد می کند.

ما با ایمان زندگی می کنیم، نه با دیدار. (دوم قرنتیان ۵ : ۶ - ۷) زندگی در ایمان به ما اجازه می دهد که واقعیت وعده های خدا را ببینیم، حتی پیش از اینکه همه آنها به تحقق برسند. تمرکز ما از چیزهای دیدنی به چیزهای نادیدنی تغییر می یابد. ما معتقدیم که خدا کار خود را در ما به کمال می رساند، و یک دید و رویایی برای زندگی تازه مان ظاهر می شود.

وقتی که ما محکومیت را رد می کنیم (رومیان ۸ : ۱)، بیشتر نسبت به صدای شیطان در افکار خود آگاه می شویم. کتاب مقدس او را "مدعی" می نامد (مکاشفه ۱۲ : ۱۰) او روز و شب در پیشگاه خدا بر ما اتهام می زند. شما می توانید مطمئن باشید که یکی از قدرتمندترین تاکتیکهای او این است که ذهن شما را با چیزهای منفی پُر کند.

ما چگونه با دروغهای او مقابله کنیم؟ ما به همان طریقی که عیسی در بیابان عمل کرد، عمل می کنیم (لوقا ۴ : ۱ - ۱۳). هر بار که شیطان به عیسی حمله کرد، او حقایق کلام خدا را اعلام کرد. ایمانداران هم از عیسی یاد گرفته و حقایق خدا را حفظ کرده و به آن جنبه شخصی می دهند تا ذهن خود را تازه کنند.

همانطور که شیطان هویت عیسی را در بیابان مورد سؤال قرار داد، او از هویت ما در مسیح نیز متنفر است. او نمی خواهد که ما به کاری که خدا برای ما انجام داده، ایمان داشته باشیم. ماندن در کلام خدا از ما محافظت خواهد کرد.

ضمیمه ای که در انتهای این کتاب می باشد، حقایق را دربردارد که می توانید آنها را حفظ کنید و به آن جنبه شخصی ببخشید. (به صفحات ۶۹ و ۷۰ نگاهی بیندازید). وقتی آیات کتاب مقدس را می خوانید، چیزهای بیشتری پیدا خواهید کرد. آنها را یاد بگیرید، برای خود اعلام کنید، بر روی آنها محکم بایستید. حقایق خدا زندگی شما را تغییر خواهد داد. (یوحنا ۸ : ۳۱ - ۳۲)

۶. خوشا به حال رحیمان

روز ۱۵ - به اشخاص رحیم تری تبدیل شویم

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال رحیمان، زیرا بر آنان رحم خواهد شد." (متی ۵ : ۷)

به عنوان افرادی که بواسطه محبت نجات دهنده مان، امید و تسلی یافته ایم، آنرا با افرادی که خدا سر راهمان قرار می دهد، در میان می گذاریم. ما به سراغ افرادی می رویم که در کشمکش هستند، و وقتی آن چیز اندکی را که داریم با آنها قسمت می کنیم، خدا بیشتر به ما می دهد.

او می داند که هر چه بیشتر به دیگران بدهیم، بیشتر برای خودمان خواهیم یافت. البته که ظرفیت ما برای دریافت نیکویی خدا مانند ظرفیت یک فنجان برای پر شدن از اقیانوس می باشد. به هر حال، وقتی ما اجازه می دهیم که نیکویی او از ما جاری شود، ما بیشتر شبیه یک لوله می شویم تا یک فنجان. بنابراین وقتی جریان فیض را به سوی افراد دیگر جاری می کنید، جریان درونی هم در شما افزایش می یابد. وقتیکه این نیکویی از طریق شما به سوی دیگران جاری شود، شما از نیکویی خدا لذت بیشتری خواهید برد. در حقیقت، عیسی می گوید که دادن از گرفتن فرخنده تر است. (اعمال ۲۰ : ۳۵)

هر چه بیشتر جان خود را می شناسیم، بیشتر می توانیم گناهان و شکستهای دیگران را درک کنیم. وقتی به داستان آنها گوش می کنیم، بیشتر و بیشتر می بینیم که چه چیزی مردم را به سوی نومیدی و جدایی سوق می دهد و چرا عده ای از افراد به اعتیاد و تجاوز متوسل می شوند. ما "کمتر" یا "بهتر" از آنها نیستیم. وقتی قلب خود را به سوی جریان رحمت باز می کنیم، قضاوتها و غرض ورزیهای ما از بین می رود. ما می بینیم که همه مثل هم هستیم.

"در این باره هیچ تفاوتی نیست. زیرا همه گناه کرده اند و از جلال خدا کوتاه می آیند. اما به فیض او و به واسطه آن بهای رهایی که در مسیح عیسی است، به رایگان پارسا شمرده می شوند..." (رومیان ۳ : ۲۲ - ۲۴)

روز ۱۶ - آیا زخمهای دوران کودکی شما شفا یافته است؟

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال رحیمان، زیرا بر آنان رحم خواهد شد." (متی ۵: ۷)

بخشش، راه شفای زخمهاییست که حاصل از گناهان دیگران نسبت به ما می باشد. گاهی اوقات، آن گناهان به دوران کودکی ما برمی گردد.

شاید اعضای خانواده مان یا همشاگردیهایمان به طور مکرر ما را مسخره کرده اند. مشاجره در خانه، طلاق، خشونت فیزیکی بر علیه ما- همه این چیزها در آسیب رساندن به احساسات ما سهیم هستند. همچنین "رازهای خانوادگی" شرم آور، مانند اعتیاد به مواد مخدر و الکل، جنایت و غیره، باعث می شود که احساس کنیم که لیاقت محبت را نداریم.

شاید تمایلات جنسی ما هم آسیب دیده باشد. خدا رابطه جنسی را زیبا آفرید، هدیه ای که به زن و شوهر این توانایی را می دهد که به نزدیکترین و صمیمانه ترین شکل با هم سهیم شوند. به هر حال، وقتی از این هدیه برای تعرض جنسی به کودکان استفاده می شود، آنها از نظر روانی و عاطفی می شکنند. این عمل بر رابطه آنها با خدا و دیگران تأثیر می گذارد. آیا شما در کودکی مورد تجاوز جنسی قرار گرفته اید؟

اغلب اوقات، کودکان رفتار نادرست و نقص در خانه را به عنوان یک چیز طبیعی می پذیرند. شاید به اشتباه، خودشان را به خاطر گناهی که بر علیه آنها انجام شده، مقصر بدانند. اما وقتی به دوران بلوغ می رسیم، مهم است که درک کنیم که امروزه چگونه این چیزها در هویت ما سهیم بوده اند.

وقتی که زندگیمان توسط اعمال دیگران آسیب دیده باشد، به راحتی تلخ می شویم. به هر حال، رنجش در طول زندگیمان، ما را به شخصی که به ضد ما مرتکب گناه شده متصل نگاه می دارد. بخشش ما را از آن زنجیرهای سنگین آزاد می کند.

وقتی ما نیکویی خدا و محبت او نسبت به خود را تأیید می کنیم، می توانیم با چیزی که در گذشته اتفاق افتاده، صلح برقرار کنیم.

"ببینید پدر چه محبتی به ما ارزانی داشته است تا فرزندان خدا خوانده شویم! و چنین نیز هستیم!" (اول یوحنا ۳: ۱)

ما می توانیم بخشش را انتخاب کنیم. ما قبلاً کوچک و ضعیف بودیم و با ما بد رفتاری می شد. حالا از طریق مسیح، قوت می یابیم تا راه و روش او را انتخاب کنیم. وقتی افرادی که به ضد ما مرتکب خطا شده اند را به عنوان انسانهای شکسته ای مثل خودمان ببینیم، بخشش راحت تر می شود.

روز ۱۷- درد عمیق بخشش

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال رحیمان، زیرا بر آنان رحم خواهد شد." (متی ۵ : ۷)

بخشش، دردناک است. عمیقترین بخش جانمان را لمس می کند. قلبمان فریاد می زند: "من نمی توانم این کار را بکنم!"

شاید پرسیدن این سؤال به شما کمک کند: "آیا خدا آنچه را که من از آن عبور می کنم، تجربه کرده است؟ آیا او هم مثل من مورد آزار و تجاوز، نفرت یا خیانت قرار گرفته است؟" یک سؤال مهمتر: "آیا من او را رنجانیده ام؟ چگونه؟"

اگر شما همسر بی وفایی دارید، از خودتان بپرسید: "آیا من نسبت به خدا بی وفا بوده ام؟" اگر فرزندان ناسپاس و خودمحرور می باشد، آیا شما تابحال چنین رفتاری نسبت به خدا داشته اید؟ آیا والدین شما نیاز هایتان را نادیده گرفته اند؟ از خودتان بپرسید: "آیا من خدا را نادیده می گیرم و گوشه‌ایم را برای شنیدن صدای او می بندم؟"

وقتی عیسی بر روی زمین بود، مورد آزار قرار گرفت. او خوار و مردود شد. (اشعیا ۵۳ : ۳). یک دوست او را در ازای دریافت پول فروخت و بعد با یک بوسه به او خیانت کرد! دوستان نزدیکش، وقتیکه بیش از همیشه به آنها نیاز داشت، از نزدش گریختند. ملتی که به مدت سه سال به آنها خدمت کرد و شفایشان داد، به ضد او برخاستند و او را کشتند.

پدر آسمانیمان از ما می خواهد که مثل عیسی شویم و افرادی را که به ضد ما مرتکب گناه می شوند، ببخشیم. ما می توانیم از جانب آنها به نزد خدا برویم، چنانکه عیسی در هنگام رنج و عذاب هولناک بر روی صلیب چنین کرد- "ای پدر، اینان را ببخش...". (لوقا ۲۳ : ۳۴) عیسی نشان می دهد که حتی وقتیکه هنوز درد و شرم حاصل از اعمال بدی که بر علیه ما انجام شده را احساس می کنیم، می توانیم بخشیدن را انتخاب کنیم.

استیفان، اولین شهید مسیحی، از الگوی عیسی، هنگامیکه او را سنگسار می کردند، پیروی کرد. استیفان اینچنین دعا کرد:

"ای عیسی خداوند، روح مرا بپذیر!" سپس زانو زد و به آواز بلند ندا درداد که "خداوندا، این گناه را به پای ایشان مگذار." این را گفت و بخت. (اعمال ۷ : ۵۹ - ۶۰)

بله، بخشش، دردناک است، چونکه آن یک قربانی محبت می باشد. بخشش پدر آسمانیمان نسبت به ما، برای او هم پُربها بود. او پسرش را داد! و حالا او می خواهد که قلبهای ما را تبدیل کند تا رحمت مسیح را نسبت به دیگران دریافت کنیم.

روز ۱۸ - زمانی را به بخشیدن و برکت دادنِ دیگران اختصاص دهید

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال رحیمان، زیرا بر آنان رحم خواهد شد." (متی ۵ : ۷)

اکنون زمان این است که هر آنچه را که در طول روزهای گذشته در مورد بخشش یاد گرفته اید، به کار ببرید. یک فهرست از افرادی تهیه کنید که نسبت به شما خطا کرده اند. هر اسمی که به ذهنتان می رسد، یادداشت کنید. این فرایند می تواند در طول چند روز یا حتی چند هفته انجام شود.

در مورد هر دوره از زندگی خود فکر کنید و از روح القدس بخواهید که آن کدورت و تَلخی را که نسبت به کسی در قلب خود نگاه داشته اید، به شما نشان بدهد. نام افرادی را که باید به دست خدا بسپارید، بنویسید.

حال، با در نظر داشتن این تعلیم عیسی، تک تک این اسامی را مرور کنید:

"اما ای شما که گوش فرا می دهید، به شما می گویم که دشمنان خود را محبت نمایید و به آنان که از شما نفرت دارند، نیکی کنید. برای هر که نفرینتان کند برکت بطلبید، و هر کس را که آزارتان دهد دعای خیر کنید." (لوقا ۶ : ۲۷ - ۲۸)

اسمی را از فهرست خود انتخاب کنید و آن شخص را نزد خدا بلند کنید. در حضور خدا، او را ببخشید. به یاد داشته باشید که بخشش، تصمیم نگه نداشتن گناه آن شخص به ضدّ اوست. شاید در حال حاضر هیچ محبتی نسبت به آن شخص احساس نکنید. این عمل هم به اندازه درد پاکسازی زخم عمیق، دشوار است. ما برای بخشیدن به کمک خدا نیاز داریم، و گاهی اوقات این عمل فرایندی به همراه دارد. شاید لازم باشد که از یک برادر یا خواهر مسیحی بخواهیم که در موارد دشوار به ما کمک کنند.

سپس، چنانکه عیسی در آیه بالا تعلیم می دهد، برای آن شخص دعا کنید. می توانید دعا کنید که آن شخص فیض عیسی مسیح و خوشی شناخت او را دریافت کند. این بزرگترین برکتی است که همه ما می توانیم دریافت کنیم. آیا می توانید تصور کنید که خدا آن شخص را برکت دهد و شما از این موضوع خوشحال باشید؟

به این ترتیب به فهرست خود بپردازید. در هر قدمی که برمی دارید، از خدا کمک بطلبید. اشتیاق شما برای پیروی از عیسی، حتی در این زمان دردناک، به او نشان می دهد که دوستش دارید. نتیجه آن، دوستی با خداست.

۷. خوشا به حال پاکدلان

روز ۱۹ - یک قدم شجاعانه به سوی آزادی بردارید

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال پاکدلان، زیرا آنان خدا را خواهند دید." (متی ۵ : ۸)

مطالبی که در چند روز گذشته مطالعه کردیم، مربوط به یادگیری بخشیدن افرادی است که نسبت به ما مرتکب گناه شده اند. خوشا به حال امروز، ما را به یک خانه تکانی کامل در قلب خود برمی انگیزاند. باز کردن قلب خود در برابر نور جستجوگر عیسی، دشوارتر از بخشیدن دیگران می باشد. اما مسیح ما را به سوی نور خود فرامی خواند تا ما آزادی بیشتری به دست آوریم.

" اگر در کلام من بمانید، براستی شاگرد من خواهید بود و حقیقت را خواهید شناخت، و حقیقت شما را آزاد خواهد کرد." (یوحنا ۸ : ۳۱ - ۳۲)

آیا آماده هستید قدمی بزرگ به سوی حقیقت بردارید، همه چیز را در مقابل نور قرار دهید؟ این عمل نه فقط در ابتدای ایمان، بلکه در سراسر زندگی مسیحیمان، ضرورت دارد. حتی به عنوان ایمانداران قدیمی می توانیم اجازه بدهیم که "زباله" در خانه مان انباشته شود. آشفتگی را که در زندگی خود می بینیم، فوق از توانمان می شود. می توانیم مثل پولس رسول اعلام کنیم:

" مسیح عیسی به جهان آمد تا گناهکاران را نجات بخشد، که من بزرگترین آنهایم." (اول تیموتائوس ۱ : ۱۵)

پولس، حدود ۳۰ سال بعد از اینکه پیرو عیسی شد، این مطلب را نوشت. در طول این سالها، خدا کارهای عمیقی در او انجام داده بود. به هر حال، هر سال که پولس به عیسی نزدیکتر می شد، آگاهی او نسبت به قلب خود بیشتر می شد، چنانکه ارمیای نبی ۶۰۰ سال پیش از او نوشته بود:

" دل از همه چیز فریبنده تر است، و بسیار بیمار؛ کیست که آن را بشناسد؟" (ارمیا ۱۷ : ۹)

گاهی اوقات ما فکر می کنیم که هر چه مسن تر و در عیسی بالغتر می شویم، باید این توانایی را داشته باشیم که با قوت و عدالت خود، به راه خود ادامه بدهیم. اما پولس رسول می دانست که در سالهای بعدی زندگی خود، به اندازه سالهای اولیه، نیاز به قدرت نجاتبخش مسیح دارد. ما در برابر نور قدوسیت کامل عیسی، قلبهای تیره خود را می بینیم. ما همیشه به نجات دهنده پُر فیض خود نگاه می کنیم، نه به عدالت خود.

درحالیکه این خوشا به حال را بررسی می کنیم، به خداوند اجازه می دهیم که نورش را بر هر چیزی که او در حال حاضر برمی گزیند، بتاباند. دوباره کلام او را به یاد می آوریم: "خوشا به حال پاکدلان"، بنابراین از او می خواهیم که ما را عمیقاً پاک بسازد.

روز ۲۰ - ایمان به فیض مسیح

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال پاکدلان، زیرا آنان خدا را خواهند دید." (متی ۵ : ۸)

وقتی ما از فرمان مسیح پیروی می کنیم تا در نور راه رویم، ریاکاری، گناه رهبران مذهبی در دوران عیسی، را رد می کنیم. عیسی به شاگردان خود گفت:

"از خمیرمایه فریسیان که همانا ریاکاری است، دوری کنید. هیچ چیز پنهان نیست که آشکار نشود و هیچ چیز پوشیده نیست که عیان نگردد." (لوقا ۱۲ : ۱ - ۲)

اما اجازه بدهید که در هر قدم از فرایند دردناک قرار دادن گناه خود در مقابل نور، حقیقت عبرانیان ۴ : ۱۴ - ۱۶ را از دست ندهیم:

"پس چون کاهن اعظمی و الامقام داریم که از آسمانها در گذشته است، یعنی عیسی پسر خدا، بیایید اعتراف خود را استوار نگاه داریم. زیرا کاهن اعظم ما چنان نیست که نتواند با ضعفهای ما همدردی کند، بلکه کسی است که از هر حیث همچون ما وسوسه شده است، بدون اینکه گناه کند. پس آزادانه به تخت فیض نزدیک شویم تا رحمت بیابیم و فیض را حاصل کنیم که به هنگام نیاز یاریمان دهد."

اکنون زمانی را به خواندن مکرر آن اختصاص دهید. ما کاهن اعظم رحیمی داریم که ضعفهای ما را درک می کند. ایمان به فیض او در هر روز از زندگی خود، تنها راه حرکت به سمت جلو می باشد. فقط مسیح می تواند قلبهای ناپاک ما را پاک سازد. کار ما برای "پاکسازی خانه" این است که قلبهای تیره خود را در مقابل نور قرار دهیم و سپس به سوی او روگردانیم.

مارتین لوتر (پدر اصلاحات پروتستان)، پیش از یافتن آزادی در مسیح، احساس می کرد که هر روزه باید با صرف ساعتهای بسیار برای توبه، بهای گناهان خود را بپردازد. او هرگز به این طریق آرامش نیافت.

وقتی ما درک می کنیم که عیسی "به سبب نافرمانیهای ما بنش سوراخ شد" (اشعیا ۵۳ : ۵)، می بینیم که چقدر غم انگیز است که ما به خودمان آسیب می رسانیم. آیا ما می توانیم چیزی به قربانی او بیافزاییم؟ آیا این قربانی کافی نبود؟ احتمالاً تلاشهای ما برای کفاره گناهانمان، بیشتر از گناهی که خود را به خاطر آن مقصر می دانیم، خدا را می رنجاند.

این هدیه، رایگان است، اما عده ای از ما نمی توانیم از آن لذت ببریم چون احساس می کنیم که باید این پذیرش را کسب کنیم. تنها امید ما این است که از تلاشهای خود برای کسب محبت توبه کنیم و با شکرگزاری هدیه رایگان خدا را بپذیریم. از ابتدا تا انتهای مسیر زندگی مسیحیمان، با ایمان به کاری که مسیح بر روی صلیب برای ما انجام داد، زندگی می کنیم.

روز ۲۱- به خدا اجازه بدهید که قلبتان را بیازماید - بخش ۱

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال پاکدلان، زیرا آنان خدا را خواهند دید." (متی ۵: ۸)

شخص پاکدل، ارزشِ قرار دادنِ گناهان در مقابل نور را می‌داند. ما با کمک روح القدس این کار را انجام می‌دهیم:

"خدایا مرا بیازما و دلم را بشناس؛ مرا امتحان کن و دغدغه‌هایم را بدان. ببین که آیا در من راه اندوهبار هست، و به راه جاودانی هدایت‌م فرما." (مزامیر ۱۳۹: ۲۳ - ۲۴)

در این مزمور می‌بینیم که ما به تنهایی این آزمودن را انجام نمی‌دهیم. ما از خدا می‌خواهیم که به ما کمک کند. گاهی اوقات مرور مطالبی که کتاب مقدس به وضوح تعلیم می‌دهد که خدا را می‌رنجانند، مفید می‌باشد. چنانکه خود را در مقابل نور خداوند قرار می‌دهید، این آیات و سؤالات بعدی می‌توانند به شما کمک کنند. یا شاید خدا در مورد گناهان دیگری با شما صحبت کند که در مطالب زیر عنوان نشده است.

شاید در گذشته به دردناکترین بخشهای زندگی خود رسیدگی کرده‌اید و این کار برای شما دشوار نخواهد بود. یا شاید می‌خواهید از مواجه شدن با تاریکی درون خود فرار کنید. فرار نکنید! با دعا مطابق مزمور بالا و با شجاعت اجازه بدهید که روح القدس صحبت کند.

درحالی‌که به سراغ این فهرست می‌روید (امروز و فردا)، به طور خلاصه و به طور خاص، بخشهای تاریک زندگی خود را که خداوند نورش را بر آن می‌تاباند، یادداشت کنید.

بی احترامی به والدین (تثنیه ۵: ۱۶؛ امثال ۲۳: ۲۲؛ متی ۱۵: ۳ - ۹):

- شما چگونه به والدین خود بی‌احترامی کرده‌اید (با زبان خود، رفتار خود، متعلقات خود، وقت و زمان خود)؟

گناهان زبان (یعقوب ۳: ۲ - ۱۲؛ متی ۵: ۲۱ - ۲۲؛ خروج ۲۰: ۷):

- آیا دروغ گفتن در زندگیتان عادت شده است؟ چه نوع دروغهایی می‌گویید؟
- آیا در مورد دیگران غیبت می‌کنید؟ آیا به خود می‌بالید و دیگران را کوچک می‌کنید؟
- آیا از کلام خود برای زخمی کردن، مسخره کردن یا انتقاد از دیگران استفاده می‌کنید؟
- آیا نام خدا را بی‌هوده به کار می‌برید؟ آیا زیانتان ناپاک است؟
- آیا غالباً در مورد زندگیتان شکایت می‌کنید؟ آیا نسبت به خدا، به خاطر چیزهایی که به شما داده، رفتار (و زبان) ناسپاس دارید؟

دزد (خروج ۲۰: ۱۵؛ افسسیان ۴: ۲۸):

- آیا چیزی از دیگران دزدیده‌اید؟ آیا این عمل در زندگی شما به صورت یک عادت می‌باشد؟

روز ۲۲ - به خدا اجازه بدهید که قلبتان را بیازماید - بخش ۲

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال پاکدلان، زیرا آنان خدا را خواهند دید." (متی ۵ : ۸)

مانند روز گذشته، فهرست زیر را بخوانید. به طور خلاصه و به طور خاص، بخشهایی از زندگی خود را که خداوند نورش را بر آن می تاباند، یادداشت کنید.

گناهان ذهن و چشم (متی ۵ : ۲۷ - ۲۹؛ متی ۷ : ۱ - ۵؛ خروج ۲۰ : ۱۷؛ پیدایش ۶ : ۵):

- آیا ذهنتان در برابر خدا ناپاک است؟ آیا چشمتان، نگاه شهوت آمیز به دیگران دارد؟
- آیا دیگران را قضاوت می کنید؟ آیا نگرش منفی همچون علفهای هرز در ذهنتان رشد می کند؟
- آیا "چشم بد" دارید، به آنچه دیگران دارند، طمع می ورزید؟ آیا به وسایل مادی دیگران، جایگاهشان، ظاهر جسمانیشان، فرزندانشان، طمع می ورزید؟ چه چیزی می خواهید که دیگران آنرا دارند؟

خشونت (خروج ۲۰ : ۱۳؛ پیدایش ۶ : ۱۱ - ۱۳؛ متی ۵ : ۲۱ - ۲۲؛ ارمیا ۱ : ۵):

- آیا از نظر فیزیکی به دیگران خشونت می ورزید؟ آیا از روی عصبانیت، آرزو کرده اید که ای کاش می توانستید کسی را بکشید یا ای کاش آنها مُرده بودند؟
- آیا سقط جنین کرده اید یا شخص دیگری را تشویق به انجام این کار کرده اید؟
- چه کاری کرده اید که به بدن خودتان آسیب رسانده است؟ (به عنوان نمونه: خودکشی، بُردن خود، با خشونت سر خود را به جایی کوبیدن، اختلال در غذا خوردن)

ناپاکی و اعتیادهای جنسی (خروج ۲۰ : ۳ - ۵ و ۱۴؛ اول تسالونیکیان ۴ : ۳ - ۵؛ غلاتیان ۵ : ۱۹ - ۲۱):

- چگونه از بدن خود استفاده کرده اید که به خدا بی احترامی کرده است؟
- آیا زنا کرده اید، رابطه جنسی خارج از ازدواج داشته اید، یا به تصاویر مستهجن نگاه کرده اید؟
- از چه چیزها یا رفتارهایی استفاده کرده اید که جایگزین خدا در زندگی شود؟ به عبارت دیگر، برای دریافت تسلی، امنیت، یا خوشی و لذت، از چیزی غیر از خدا؟ (به عنوان نمونه: رابطه جنسی، پول، قدرت بر دیگران، مواد مخدر، الکل، غذا و غیره).

شرکت در مذاهب اسرار آمیز (لاویان ۱۹ : ۳۱؛ تثنیه ۱۸ : ۹ - ۱۳؛ اشعیا ۸ : ۱۹ - ۲۰؛ اعمال ۱۹ : ۱۸ - ۲۰):

- آیا برای دریافت راهنمایی به سراغ واسطه ها یا احضارکنندگان ارواح رفته اید؟
- آیا از طریق چیزهایی همچون جادوگری، قدرتهایی ماورای حواس طبیعی و غیره، برای دیگران شفا، برکت، لعنت و غیره طلبیده اید؟

روز ۲۳ - ریشه کن کردن شرم

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال پاکدلان، زیرا آنان خدا را خواهند دید." (متی ۵ : ۸)

اگرچه ما گناهان خود را نزد مسیح اعتراف می کنیم، اما می دانیم که گناهانی وجود دارند که باید به دیگران بگوییم و از آنها بخواهیم که دعا کنند. (به یعقوب ۵ : ۱۶ نگاهی بیندازید). باز کردن قلبمان در حضور یک ایماندار قابل اعتماد، بخشی از بلوغ مسیحی می باشد. شاید متعجب شوید از اینکه وقتی دیگران متوجه می شوند که شما از درد و شکست عبور کرده اید، ارزش بیشتری برایتان قائل می شوند. آنها می بینند که شما خالص هستید و نقاب مذهبی به چهره خود نمی زنید.

به عنوان خلقتی تازه در مسیح، گذشته شما، تاریخچه شماست؛ هویت شما نیست. وقتی شکستگیهای خود را با دیگران مطرح می کنید، غالباً آنها شما را به عنوان شخصی خواهند دید که می توانند به او اعتماد کنند، و شاید ضعفها و گناهان خودشان را نیز با شما در میان بگذارند. اگر این کار را کردند، باید به یاد داشته باشید که آنها به شما اعتماد دارند. در مورد آن با دیگران صحبت نکنید.

شناخته شدن کامل توسط کسی که نه شما را تیره می کند و نه محکوم، یکی از بزرگترین چیزهایی است که می توانید تجربه کنید. این اتفاق برای زنی افتاد که عیسی با او ملاقات کرد. اگر این داستان را نمی دانید، هم اکنون آنرا در یوحنا ۴ : ۱ - ۴۲ بخوانید.

او یک زن سامری بود، از یک نژاد آمیخته شده و تحقیر شده توسط یهودیان. او برای آب کشیدن از چاه یعقوب آمد و عیسی را در حالیکه تنها در آنجا نشسته بود، یافت. او در وسط روز، وقتیکه زندهای دیگر در آنجا نبودند، آمد. احتمالاً آنها از او دوری می کردند، و او هم از آنها دوری می کرد.

عیسی، بخشهایی از زندگی او را که آرزو می کرد که ای کاش می توانست آنها را پنهان کند، زیر نور قرار داد. او پنج مرتبه ازدواج کرده بود و اکنون با مردی زندگی می کرد که شوهرش نبود. این چیزها او را شرمسار کرده بود، با اینحال پذیرش کامل را در چشمان مسیح دید. شاید برای اولین بار در زندگی خود، احساس کرد که ارزشمند است. خیلی زود چاه را ترک کرد و دیگران را تشویق کرد که بیایند و با عیسی ملاقات کنند، او گفت: "هر آنچه تا کنون کرده بودم، به من بازگفت." (یوحنا ۴ : ۲۹)

این ملاقات بسیار تبدیل کننده بود، به طوریکه این زن مطرود با شجاعت به دهکده ای رفت که او را طرد کرده بودند. او کل شهر را بیرون آورد تا با نجات دهنده ملاقات کنند. او دیگر احساس نمی کرد که باید پنهان شود. وقتیکه عیسی را یافت، ارزش یافت و این ارزش، او را آزاد کرد که با جماعت خود ارتباط برقرار کند. این قدرت فیض است. هر بار که ما به همان شکلی که هستیم، در فقر در روح، به حضور خدا می آییم، این قدرت جاری می شود.

وقتی قلب خود را به روی خادمان مسیح باز می کنیم، خادماتی که در روح رفتار می کنند و می دانند که چگونه ما را از فیض او بهره مند سازند، چیزهای مشابهی اتفاق می افتد. شرم، ریشه کن می شود. ما دوباره به شکلی واقعی زندگی می کنیم، چون از آب حیات می نوشیم. (یوحنا ۴ : ۱۳ - ۱۴)

۱. خوشا به حال صلح جویان

روز ۲۴ - خدای ما صلح جو می باشد

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال صلح جویان، زیرا آنان فرزندان خدا خوانده خواهند شد." (متی ۵ : ۹)

صلح جویی در بسیاری از داستانها در سراسر کتاب مقدس یافت می شود. بزرگترین داستان، داستان پدر آسمانی ما می باشد که پسر یگانه خود را فرستاد تا با ما صلح کند. این قربانی، برای انجام این کار، فوق از تصور ماست. اکنون میلیونها نفر در سراسر دنیا، به خاطر کاری که او کرد، از آشتی با خدا لذت می برند. (رومیان ۵ : ۱۰ - ۱۱)

یک داستان فوق العاده دیگر، در مورد یوسف در کتاب پیدایش می باشد که توسط برادرانش به بردگی فروخته شد. او سالهای زیادی به خاطر اعمال شریرانه آنها رنج کشید. در مصر، بعد از اینکه پدرشان مُرد، برادران یوسف به نزد او آمدند و از او طلب رحمت کردند. آنها پیشنهاد کردند که خادم او شوند. در این آیات، ما روش زیبایی یوسف برای نشان دادن رحمت به آنها را می بینیم:

" اما یوسف به آنان گفت: "مترسید، زیرا مگر من در جای خدا هستم؟ شما قصد بد برای من داشتید، اما خدا قصد نیک از آن داشت تا کاری کند که مردمان بسیاری زنده بمانند، چنانکه امروز شده است. پس مترسید. من نیازهای شما و فرزندانتان را برآورده خواهم کرد." و بدین گونه آنان را تسلی بخشید و سخنان دل آویز به آنان گفت." (پیدایش ۵۰ : ۱۹ - ۲۱)

خدا، صلح جوست، و قوش هم صلح جو می باشند. وقتی ما قلب خدا را برای آشتی درک می کنیم، می توانیم حاملان صلح باشیم، حتی زمانیکه به خاطر آن رنج می کشیم.

روز ۲۵ - صداقت در برابر افرادی که به آنها آسیب رسانده ایم

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال صلح جویان، زیرا آنان فرزندان خدا خوانده خواهند شد." (متی ۵ : ۹)

در دو خوشا به حال قبلی (متی ۵ : ۷ - ۸)، ما گناهانی را که نسبت به ما انجام شده بود و گناهانی را که خودمان مرتکب شده بودیم، به حضور خدا آوردیم. به هر حال، نباید فراموش کنیم که گناه معمولاً فقط بین ما و خدا نیست؛ بلکه بر روابط ما تأثیر می گذارد. گناه شامل فریب، خودخواهی و بی احترامی به دیگران می شود. بعد از اینکه قائل برادرش، هابیل را کشت، خدا از او پرسید که برادرش کجاست. قائل پاسخ داد: "نمی دانم؛ مگر من نگهبان برادرم هستم؟" (پیدایش ۴ : ۹). متأسفانه، گاهی اوقات ما نیز چنین رفتار می کنیم.

در حقیقت، خدا از ما می خواهد که نگهبان برادرمان باشیم. ما آفریده شده ایم که روابط خوبی با همه مردم داشته باشیم. انجام این کار در دنیای گناه آلود، نیاز به تلاش و کوشش دارد، اما اگر ما برای ایجاد صلح تلاش نکنیم، مشکلات جدی حاصل می شود. گاهی اوقات، گناهانی که میان افراد وجود دارد، به مرور زمان ارتقا یافته و به جنگ میان کشورها تبدیل می شود.

آنچه که ما در چند روز گذشته انجام دادیم- اعتراف گناهان خود نزد خدا- قدمی رو به جلو، برای ایجاد صلح در دنیایمان بود. اما آیا در همین جا توقف می کنیم؟ آیا چیزی به افرادی که نسبت به آنها مرتکب گناه شده ایم، نمی گوئیم؟ آیا به دردی که آنها به خاطر کار ما احساس می کنند، اهمیتی نمی دهیم؟ غرور ما، مواجهه با این چیزها را دردناک می سازد، اما قدم دیگری برای راه رفتن در نور لازم است. ببینید یوحنا رسول چه می گوید:

"اما اگر در نور گام برداریم، چنانکه او در نور است، با یکدیگر رفاقت داریم و خون پسر او عیسی ما را از هر گناه پاک می سازد." (اول یوحنا ۱ : ۷)

رابطه واقعی (مشارکت و صلح با دیگران) نیاز به فروتنی و صداقت دارد. این صداقت، فقط اعتراف گناهان در نزد خدا نیست. صلح جویی شامل این می شود که نقش گناه آلودی را که ما در رابطه شکسته بازی کردیم، در نزد دیگران اقرار کنیم. همیشه امکان انجام چنین کاری وجود ندارد. در بعضی از موارد احتمال دارد که به آن شخص آسیب بیشتری وارد کند. اما وقتی دعا می کنیم و حکمت خدا را در مورد این موضوع دریافت می کنیم، می توانیم روابط بسیاری را احیا کنیم.

"اگر امکان دارد، تا آنجا که به شما مربوط می شود، با همه در صلح و صفا زندگی کنید." (رومیان ۱۲ : ۱۸)

روز ۲۶ - چگونه عیسی دنیا را تغییر می دهد

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال صلح جویان، زیرا آنان فرزندان خدا خوانده خواهند شد." (متی ۵ : ۹)

مردم بوسیله صلح جویی عیسی عوض شدند، و صلح جویان تغییرات زیبایی در دنیای خود ایجاد می کنند. یک نمونه در عهدجدید، زگا، خراجگیری در اسرائیل می باشد. اکنون زمانی را به خواندن داستان او در لوقا ۱۹ : ۱ - ۱۰ اختصاص دهید.

مردم از زگا متنفر بودند، چون او برای روم کار می کرد و با فریب دادن برادران اسرائیلی خود، پول زیادی به دست می آورد. شور و اشتیاق او برای پول درآوردن، قلبش را سخت کرده بود. اما حتی افراد سختدل، در عمق وجود خود، از گناه خود آگاهند. روزی که زگا از درخت بالا رفت تا عیسی را ببیند، یک چیزی در درونش بود. وقتی عیسی از کنار آن درخت گذشت، به خراجگیر نگاه کرد و او را به نام صدا کرد!

" زگا، بشتاب و پایین بیا که امروز باید در خانه تو بمانم." (لوقا ۱۹ : ۵)

عیسی پیش از این، هرگز زگا را ملاقات نکرده بود، بنابراین واقعاً شوکه کننده بود که عیسی نام او را می دانست. عده ای از ما مانند او هستیم؛ نمی توانیم تصور کنیم که نجات دهنده، زمانی را به ما اختصاص می دهد. اما چقدر شیرین است که عیسی هر یک از ما را به نام می شناسد! و چقدر کار او عظیم است که خودش را دعوت می کند تا زمانی را با ما صرف کند- مخصوصاً وقتی که ما احساس می کنیم که بسیار نالایق هستیم.

ورود عیسی به زندگیمان، تفاوت عظیمی ایجاد می کند. یک ملاقات زگا با عیسی، او را تبدیل کرد. در اینجا لحظه توبه حقیقی را می بینیم!

" زگا از جا برخاست و به خداوند گفت: "سرور من، اینک نصف اموال خود را به فقرا می بخشم، و اگر چیزی به ناحق از کسی گرفته باشم، چهار برابر به او باز می گردانم." (لوقا ۱۹ : ۸)

عیسی، از زگا تعریف و تمجید کرد، چون این عکس العمل فوری او نسبت به نجات، اشتیاقی برای اصلاح بود. خدا می خواهد که در همه ما قلب نرمی ایجاد کند، قلبی که خواهان احیا و اصلاح می باشد.

۹. خوشا به حال آنان که در راه پارسایی آزار می بینند

روز ۲۷- راه رفتن با مسیح در آزار و جفا

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال آنان که در راه پارسایی آزار می بینند، زیرا پادشاهی آسمان از آن ایشان است. خوشا به حال شما، آنگاه که مردم به خاطر من، شما را دشنام دهند و آزار رسانند و هر سخن بدی به دروغ علیه تان بگویند. خوش باشید و شادی کنید زیرا پادشاهان در آسمان عظیم است. چرا که همین گونه پیامبرانی را که پیش از شما بودند، آزار رسانیدند." (متی ۵ : ۱۰ - ۱۲)

وقتی به خاطر ایمانمان دچار مشکل می شویم، شاید آرزو کنیم که ای کاش می توانستیم از خدمت به مسیح کناره گیری کنیم. اما به یاد می آوریم که چقدر دیگران به ما کمک کردند که مسیح را نزد ما بیاورند. خدا از ما می خواهد که به رایگان بدهیم، همانطور که به رایگان دریافت کرده ایم. عیسی همه چیز را به خاطر ما داد. همچنین می دانیم که میلیونها ایماندار که نامشان مطرح نشده، در طول قرنها به خاطر ما فداکاری کرده اند تا ما انجیل را دریافت کنیم. حتی عده ای از آنها زندگی خود را تسلیم کرده اند. بنابراین ما یاد می گیریم که روزانه فداکاری کنیم.

"سپس به همه فرمود: "اگر کسی بخواهد مرا پیروی کند، باید خود را انکار کرده، هر روز صلیب خویش برگیرد و از پی من بیاید." (لوقا ۹ : ۲۳)

ما اجازه می دهیم که نورمان در هر جا که می رویم، بدرخشد، مخصوصاً در مکانهای تاریک. و در مکانهای تاریک، با مخالفت افراد عصبانی مواجه می شویم، افرادی که توسط شیطان کور شده اند. عیسی این مخالفت را به خوبی می شناخت. (یوحنا ۱۵ : ۱۸ - ۲۵)

ما در جفاها، ضعفهای خود را کشف می کنیم و مثل گدایان به طرف عیسی می دویم. ما در فقر روح، او را صدا می کنیم که به ما قدرت ببخشد که از او شرمسار نشویم، و به محبت خود نسبت به افرادی که از نور متنفرند، ادامه بدهیم.

ما می توانستیم از درد جفا فرار کنیم، چنانکه شاگردان به هنگام دستگیری عیسی این کار را کردند. (مرقس ۱۴ : ۵۰) اما اگر تمرکز ما بر روی نجات زندگیمان باشد، تمامی آنچه را که عیسی تابحال برای ما انجام داده، انکار خواهیم کرد. وقتی شفای عیسی را در زندگی خود تجربه می کنیم، قدرت می یابیم که سختی، ضرر و زیان، یا دردی را که در مسیر عدالت می باشد، انتخاب کنیم. ما رشد کرده ایم که عاشق ملکوت خدا باشیم و در رنجها، چشمهای خود را به عیسی بدوزیم. ما با از دست دادن ملکوت خود، کاملاً وارد ملکوت او می شویم. (اول پطرس ۴ : ۱ - ۲)

روز ۲۸ - آیا ما با مسیح خواهیم ایستاد؟

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال آنان که در راه پارسایی آزار می بینند، زیرا پادشاهی آسمان از آن ایشان است. خوشا به حال شما، آنگاه که مردم به خاطر من، شما را دشنام دهند و آزار رسانند و هر سخن بدی به دروغ علیه تان بگویند. خوش باشید و شادی کنید زیرا پادشاهان در آسمان عظیم است. چرا که همین گونه پیامبرانی را که پیش از شما بودند، آزار رسانیدند." (متی ۵: ۱۰ - ۱۲)

عیسی این عنوان جدی را در سراسر انجیل ادامه می دهد. (به عنوان نمونه به متی ۲۴ نگاهی بیندازید.) عیسی می داند که جفا چیزی است که ما بیش از همه آرزو می کنیم که ای کاش می توانستیم از آن دوری کنیم. و غالباً ما می توانیم از آن دوری کنیم، اگر چنین چیزی را انتخاب کنیم. ما می توانیم ایمانمان را انکار کنیم یا این بخش از تعالیم عیسی را نادیده بگیریم. ما می توانیم در چنین لحظاتی، هر آنچه را که لازم است بگوییم تا همه را خوشحال کنیم. اما صدایی در درون ما می پرسد: "آیا می توانی به مسیحی که تو را به چنین آزادی و امیدی آورده، پشت کنی؟ آیا برای حقیقت می ایستی؟"

مارتین لوتر با مسیح ایستاد. کلیسای رومی در زمان او، تقریباً خبر خوش نجات بواسطه فیض از طریق ایمان را از دست داده بود. کلیسا، بخشش گناهان را به مردم می فروخت و از این پول برای بنای کلیساهای جامع استفاده می کرد. کلیسا ثروتمند می شد و رهبران اصلی زندگی لوکسی داشتند. قربانی مسیح که به رایگان برای گناهان همه مردم داده شده بود، نادیده گرفته می شد.

مارتین کتاب رومیان پولس رسول را در عهدجدید خواند و دید که چطور زیبایی ساده پیغام انجیل موعظه نمی شد. اگرچه او می دانست که ممکن است کشته شود، اما به خاطر حقیقت، با شجاعت صحبت کرد و مطالبی را نوشت. کتابهای او، شامل ترجمه کتاب مقدس به زبان آلمانی، به سراسر اروپا رفت. در ۱۵۲۱، لوتر به کفر و الحاد متهم شد و در دادگاه از او خواسته شد که تعالیمش را تکذیب کند.

اگرچه او می دانست که این کار به بهای جاننش تمام می شود، اما از راه خود بازنگشت: او گفت: "وجدان من، اسیر کلام خداست." "من نمی توانم چیزی را تکذیب کنم و این کار را نخواهم کرد. عمل کردن بر علیه وجدان، نه کار امنی است و نه درست. باشد که خدا به کمک بیاید. آمین. من در اینجا می ایستم، هیچ کار دیگری نمی توانم بکنم."

عده زیادی به لوتر پیوستند، به صورت خستگی ناپذیر در سراسر اروپا کار کردند تا حقیقت انجیل را پخش کنند. کتاب مقدس ترجمه شد و به زبان مردم عادی تعلیم داده شد. عده ای کشته شدند، عده ای دیگر زندانی شدند؛ عده ای از افراد شغلشان را از دست دادند، عده ای دیگر توسط اعضای خانواده شان طرد شدند. اما ترس از جفا، آنها را متوقف نکرد. آنها رنج کشیدند تا ما امروز انجیل را بشنویم.

روز ۲۹ - دعا برای رهایی؛ تسلیم اراده خدا شدن

عمیقاً تفکر کنید: "خوشا به حال آنان که در راه پارسایی آزار می بینند، زیرا پادشاهی آسمان از آن ایشان است. خوشا به حال شما، آنگاه که مردم به خاطر من، شما را دشنام دهند و آزار رسانند و هر سخن بدی به دروغ علیه تان بگویند. خوش باشید و شادی کنید زیرا پادشاهان در آسمان عظیم است. چرا که همین گونه پیامبرانی را که پیش از شما بودند، آزار رسانیدند." (متی ۵ : ۱۰ - ۱۲)

همه ما در جوامعی زندگی می کنیم که بُتها را پرستش می کنند. این "خدایان دروغین" می تواند، پول، قدرت، رابطه جنسی، یا چیزهای دیگر باشد، و مسیحیانی که زانوهای خود را برای پرستش آنها خم نمی کنند، با انواع گوناگونی از جفاها مواجه می شوند. اما عده ای از ما در فرهنگهایی هستیم که ما را مجبور می کند که از یک مذهب خاص اطاعت کنیم. افرادی که مطابق تعلیم عیسی در ایمان زندگی می کنند، با اذیت و آزار، جرایم سنگین، زندانی شدن، یا حتی مرگ مواجه می شوند.

در عهدعتیق، سه مرد جوان عبری در بابل اسیر شدند. پادشاه از همه می خواست که در برابر تمثالی که او ساخته بود، سجده کنند. افرادی که سجده نمی کردند، زنده در آتش سوزانده می شدند. برای مطالعه کل داستان به دانیال ۳ در عهدعتیق مراجعه کنید.

عبریه از سجده کردن سر باز زدند و پادشاه خشمگین شد. او فرمان داد که آتش هفت مرتبه داغتر از معمول شود. اما این سه مرد گفتند:

"ای نبوکدنصر، ما نیازی نمی بینیم در این باره تو را جواب دهیم. اگر چنان کنی که می گویی، خدای ما که او را می پرستیم قادر است ما را از کوره آتش سوزان برهاند، و او ما را از دست تو، پادشاه، خواهد رهانید. ولی حتی اگر نرهاند، پادشاه، بدان که خدایان تو را نخواهیم پرستید و تمثال طلا را که بر پا داشته ای، سجده نخواهیم کرد." (دانیال ۳ : ۱۶ - ۱۸)

این مردان به قدرت خدا برای نجاتشان ایمان داشتند، اما آماده بودند که اگر خدا آنها را رهایی ندهد، بمیرند. در این داستان، آنها به طور معجزه آسایی نجات یافتند. آتش فقط طنابهایی را که به دورشان بسته شده بود، سوزانید و یک نفر در آتش با آنها ظاهر شد، کسی که "شبهه پسر خدا" بود!

در یک داستان دیگر، عیسی مشتاقانه دعا کرد که پدرش او را از مرگ نجات دهد. اما این را به دعای خود افزود: "اما نه به خواست من بلکه به اراده تو" (مرقس ۱۴ : ۳۶). امروز ما خوشحالیم که او از اراده پدر پیروی کرد و صلیب را برای ما حمل کرد. مرگ او، حیات را به این دنیا آورد.

۱۰. کلام نهایی

روز ۳۰- یافتن نانی که تا ابد ما را تغذیه می کند

عمیقاً تفکر کنید: " آن که گوش دارد بشنود که روح به کلیساها چه می گوید. هر که غالب آید، به او از آن مَنای مخفی خواهم داد... (مکاشفه ۲: ۱۷)

ما قلبهای شکسته و گرسنه خود را در نورِ خوشا به حالها، اولین تعلیم عیسی، نزد او آورده ایم. آیه بالا بعضی از کلمات نهایی عیسی می باشد. او درباره " مَنای مخفی" صحبت می کند.

مَنای نان معجزه آسایی از جانب خدا برای قومش، در طول سفرشان در بیابان بود. عیسی وعده می دهد که چنانکه با او در سفر شخصی خود در بیابان پیش می رویم، او هم ما را تقویت خواهد کرد. او مَنای حقیقی را به ما نشان می دهد:

" من نان حیاتم. پدران شما، مَنای را در بیابان خوردند، و با این حال مردند. اما نانی که از آسمان نازل می شود چنان است که هر که از آن بخورد، نخواهد مرد. مَنای آن نان زنده که از آسمان نازل شد. هر کس از این نان بخورد، تا ابد زنده خواهد ماند. نانی که من برای حیات جهان می بخشم، بدن من است." (یوحنا ۶: ۴۸ - ۵۱)

عیسی " مَنای مخفی" ماست، ما را به گونه ای سیر می سازد که هیچ چیز دیگری نمی تواند ما را سیر کند. اما چرا مخفی است؟ چرا خدا باید چیز خوب را مخفی کند؟ چنانکه با مرور کردن خوشا به حالها دیده ایم، بهترینهای خدا برای افرادی نگاه داشته شده که با بردباری ادامه می دهند، برای افرادی که می طلبند، می جویند و می کوبند. بله، خدا می خواهد که ما گرسنه باشیم- آنقدر گرسنه باشیم که به تمامی دل، او را بجویم.

" آنگاه که مرا بجوید، مرا خواهید یافت؛ اگر مرا به تمامی دل خود بجوید." (ارمیا ۲۹: ۱۳)

آگاهی از نیازمان بود که سفر ما را در طول خوشا به حالها آغاز کرد و اشتیاق برای شناخت خداست که ما را به خانه می برد. این دنیا، خانه ما نیست؛ ما مسافر هستیم. قلبمان متعلق به آسمان است. ما آفریده شده ایم که خدا را محبت کنیم و مورد محبت او قرار بگیریم. چسبیدن به کلام بعدی عیسی، از ما در برابر خطای مردان مذهبی که واقعاً خدا را نمی شناسند، محافظت می کند. این به ما کمک خواهد کرد که چشمان خود را به هدف حقیقی بدوزیم:

" شما کتب مقدس را می کاوید، زیرا می پندارید به واسطه آن حیات جاویدان دارید، حال آنکه همین کتابها بر من شهادت می دهند. اما نمی خواهید نزد من آید تا حیات یابید." (یوحنا ۵: ۳۹ - ۴۰)

اگر تلاشایمان، ما را به سوی رابطه نزدیک و صمیمی با عیسی مسیح هدایت نکنند، به هدف نخواهیم زد.

روز ۳۱- قلبی شکرگزار را رشد دهید

عمیقاً تفکر کنید: "آنکه قربانیهای تشکر تقدیم می کند، مرا حرمت می دارد؛ آن که راه خویش می پاید، نجات خدا را به او نشان خواهم داد." (مزامیر ۵۰: ۲۳)

با آموختن خوشا به حالها، دریافتیم که مواجهه با واقعیت‌های دردناک زندگیمان، باعث آزادی و شفا می شود. این حقیقت دارد: چقدر مبارک هستند افرادی که در طریق عیسی راه می روند!

در روز ۵، دعایی را برای خدا نوشتید که احساسات منفی شما را بیان می کرد، همچنانکه داوود گاهی اوقات این کار را می کرد. حال، در روز آخر، دعایی درباره شکرگزاری قلبیتان به خداوند بنویسید. در سراسر کتاب مقدس، خداوند به اسرائیلیها گفت که تمامی آنچه را که او برای آنها انجام داده، به یاد بیاورند. اگر چه او به شکل معجزه آسایی آنها را از مصر رهایی داد، آنها به سرعت به شکایت کردن و ترس رو آوردند. آنها فقط مشکلات هر روزه را می دیدند، نه برکات خدا را. آنها معجزات گذشته را فراموش کردند، بنابراین، ایمان نداشتند که خدا امروز، آنها را رهایی می دهد.

تجربه ها و قلب شاکی آنها، می تواند مانند آینه ای باشد که قلب ما را نشان می دهد. شکرگزاری از خدا کمک می کند که بی ایمانی و ناسپاسی را در قلب خود، به ایمان و خوشی تبدیل کنیم.

ما به خاطر چه چیزی می توانیم از عیسی تشکر کنیم؟ اینها چند نمونه می باشند:

- از او تشکر کنید که از همه تجربیات ما استفاده می کند تا با شبیه تر کردن ما به خود، ما را برکت دهد.
- از او تشکر کنید که طبیعت ویرانگر گناه را بر ما آشکار می کند و به ما کمک می کند که همچون او، از گناه متنفر شویم. (امثال ۸: ۱۳)
- از او تشکر کنید که از شرایط دشوار استفاده می کند تا به ما قوت ببخشد و از درد استفاده می کند تا ما را لطیفتر و رحیمتر سازد.
- از او به خاطر تمام چیزهایی که برای آینده در نظر دارد، تشکر کنید. اعتماد خود را بیان کنید، اینکه او می تواند همه چیز را برای خیریت شما به کار ببرد و این کار را خواهد کرد (رومیان ۸: ۲۸). محبت و تعهد خود را به او یادآوری کنید.
- به او اجازه دهید که هر آنچه لازم است انجام دهد تا شما را بیشتر شبیه عیسی کند. به او بگویید که چقدر از بردباری صبورانه او نسبت به خودتان قدردانی می کنید.
- اجازه دهید که شکرگزاری جاری شود. هر روزه به دنبال چیزهایی باشید که خداوند را به خاطر آنها شکر کنید. به سرعت از خدا و دیگران سپاسگزاری کنید. رحمتها و محبت‌های او هر بامداد تازه می شود. (مراثی ارمیا ۳: ۲۱ - ۲۳)

ضمیمه

تأییدیه های ایمان گذشتن حقیقت کلام خدا در قلبتان

چیزهایی که افکارمان بر آنها متمرکز می شوند، ما را تغییر می دهند. پولس رسول این مطلب را درک کرده بود که نوشت:

"در پایان، ای برادران، هر آنچه راست است، هر آنچه والاست، هر آنچه درست است، هر آنچه پاک است، هر آنچه دوست داشتنی و هر آنچه ستودنی است، بدان ببینید. اگر چیزی عالی است و شایان ستایش، در آن تأمل کنید." (فیلیپیان ۴ : ۸)

عیسی می خواهد که ما بر چیزهای خوب تمرکز کنیم، آنچه را که او دوست دارد، دوست داشته باشیم، و آنچه را که او برای ما انجام داده، باور کنیم. تأییدات بعدی قطب چند نمونه از چگونگی دریافت حقایق کلام خدا و تبدیل آن به حقایق شخصی برای شکست دادن دروغهای شیطان به ضدتان می باشد. خواندن تأییدیه های ایمان با صدای بلند و اعلام آن به خودمان، قدرت دارد. حتماً به آیات کتاب مقدس مراجعه کنید، و شاید بخواهید که آنها را حفظ کنید.

خدا از طریق مسیح مرا می پذیرد:

- وقتیکه گناهان خود را اعتراف می کنم و برای بخشش به مسیح نگاه می کنم، گناهان من کاملاً بخشیده شده و پاک می شود. (اول یوحنا ۱ : ۸ - ۱۰)
- پس اکنون برای آنان که در مسیح عیسی هستند، دیگر هیچ محکومیتی نیست. (رومیان ۸ : ۱)
- پس چون از راه ایمان پارسا شمرده شده ایم، به واسطه خداوندان عیسی مسیح از صلح با خدا برخورداریم. (رومیان ۵ : ۱)
- من در مسیح با شهادت به حضور خدا می آیم تا فیض و رحمت او را بیابم که به هنگام نیاز یاریم می کند. (عبرانیان ۴ : ۱۴ - ۱۶)

خدا مرا تغییر می دهد و مرا ثمربخش می سازد تا او را جلال دهم:

- من در مسیح خواهم ماند، تا در آزادی راه رفته و برای جلال پدرم، میوه بسیار آورم. (یوحنا ۱۵ : ۱ - ۸ و یوحنا ۸ : ۳۱ - ۳۲).

تسلی و نیروبخشی خدا در دسترس من است:

- عیسی، شبان نیکویی است که از من، یکی از گوسفندانم، مراقبت می کند (مزمور ۲۳ و یوحنا ۱۰ : ۱۴ - ۱۵).
- وقتی یوغ مسیح را بر دوش می گیرم، آسایش می یابم. وقتی زحمتکش و گرانبار هستم، نزد او می آیم. (متی ۱۱ : ۲۸ - ۳۰)

حضور و قدرت روح القدس در من است:

- من یتیم نیستم، چون روح القدس مسیح در من ساکن است و تا ابد با من است. (یوحنا ۱۴ : ۱۵ - ۱۸)
- من می توانم در این دنیا، شاهد مسیح باشم، چون روح القدس به من قدرت می بخشد. (اعمال ۱ : ۸ و دوم تیموتائوس ۱ : ۶ - ۸)

لازم نیست که من روزهای خود را با نگرانی سیری کنم:

- پدر آسمانی من به پرندگان غذا می دهد و به سوسنهای صحرا لباس می پوشاند. او از من هم مراقبت خواهد کرد. من اول، پادشاهی خدا و عدالت او را خواهم طلبید و به تدارک روزانه او اعتماد خواهم کرد. (متی ۶ : ۲۵ – ۳۴)
- من از پدرم، نان روزانه، حکمت و همه آنچه را که برای جلال دادن او در این دنیا نیاز دارم، خواهم طلبید. او با سخاوتمندی می بخشد و به خاطر طلبیدن، مرا ملامت نمی کند. (متی ۶ : ۱۱ و ۷ : ۷ – ۱۱؛ یعقوب ۱ : ۵ و فیلیپیان ۴ : ۴ – ۷)

وقتی مورد آزار و جفا قرار می گیرم، نخواهم ترسید:

- من به آزار و جفا به عنوان یک چیز غیرعادی نگاه نخواهم کرد، بلکه به دنبال این خواهم بود که در مسیح با دینداری زندگی کنم. به یاد خواهم داشت که دنیا، اول از مسیح، نجات دهنده من، منتظر بود. (دوم تیموتائوس ۳ : ۱۲؛ یوحنا ۱۵ : ۱۸ و اول پطرس ۴ : ۱۲ – ۱۶)
- من به یاد می آورم که عیسی همیشه با من است و به کسانی که به نام او مورد جفا قرار می گیرند، پاداش عظیمی می دهد. همچنین، مانند عیسی، برای افرادی که مرا مورد آزار و جفا قرار می دهند، دعا خواهم کرد. (متی ۲۸ : ۲۰؛ متی ۵ : ۱۱ – ۱۲؛ متی ۵ : ۴۳ – ۴۸ و لوقا ۲۳ : ۳۴)

آیا این کتاب به شما کمک کرده است؟

اگر این کتاب به شما کمک کرده، آیا آن را به دیگران خواهید داد؟ شاید افراد زیادی را بشناسید که توسط این کتاب، در ایمانشان تقویت شوند، چنانکه شما تقویت شده اید. لطفاً به ما کمک کنید که این کلام را در میان دوستانتان گسترش دهیم.

به آنها بگویید که دانلود رایگان این کتاب (و کتابهای دیگری مانند این) در وب سایت www.learnhisways.com در دسترس می باشد.

همچنین می توانید این کتابها را پرینت کنید و به دیگران بدهید. لطفاً برای سود و منفعت شخصی این کار را انجام ندهید. به رایگان بدهید، چنانکه خودتان هم به رایگان دریافت کرده اید. یا برای بهایی که صرف پرینت این کتاب می شود، درخواست اعانه کنید.

در پایان، ما دوست داریم بشنویم که این کتاب چگونه به شما کمک کرده است. شما می توانید نظرات خود را در وب سایت بالا، در صفحه " تماس با ما"، بنویسید.

آیا می خواهید این کتاب را به زبان دیگری ترجمه کنید؟ آنرا به این صورت انجام دهید:

۱. با مراجعه به وب سایت www.learnhisways.com با ما تماس بگیرید. به ما بگویید که می خواهید این کتاب را به چه زبانی ترجمه کنید. آدرس ایمیل خود را به ما بدهید تا ما بتوانیم با شما تماس بگیریم. شاید فرایند ترجمه به زبانی که شما می خواهید آنرا ترجمه کنید، در حال اجرا باشد. اگر اینطور باشد، ما به شما اطلاع خواهیم داد، تا شما کار یک نفر دیگر را دوباره انجام ندهید.
۲. ترجمه باید از زبان اصلی انجام شود- انگلیسی. نسخه انگلیسی این کتاب را می توانید در وب سایتی که در بالا ذکر شد، پیدا کنید.
۳. لطفاً از مترجم بخواهید که بخش " اگر شما مایلید که این کتاب را ترجمه کنید" (صفحه ۵۴) را در نسخه انگلیسی بخواند. نسخه انگلیسی را می توان از وب سایت www.learnhisways.com دانلود کرد.
۴. وقتی ترجمه مطابق این راهنمایها به پایان رسید، از طریق این وب سایت با ما تماس بگیرید. ممکن است که ما ترجمه شما را در وب سایت قرار دهیم تا دیگران به رایگان آنرا دانلود کنند.